

MIJN NIEUWE BEDIENING

In orde, Broeder Neville. Dank u, broeders.

² Morgen, vrienden. Het is zeker een voorrecht om hier vanmorgen in de tabernakel te zijn. Wanneer . . .

³ We hebben nu al ingepakt, en wachten op de grote samenkomst die deze week in San Jose begint, in—in San Jose, Californië. Wij gaan direct na de dienst naar de Westkust vertrekken. En dan zullen we daar bij Coconut Gardens omstreeks twee dagen ook zijn, zo de Here wil, met de Christen Zakenlieden. En we verwachten een geweldige tijd in de Here aan de Westkust. Ze hebben tweeëntachtig kerken die sponsor zijn, en beide verenigingen van de San Joaquin en de valleien langs de Westkust. En dus zijn we daar bij het tentoonstellingsterrein. Als enigen van uw vrienden, die u kent, een paar van de diensten zouden willen bijwonen, zouden we blij zijn uw vrienden te ontmoeten en—en uw verwanten.

⁴ En we verwachten. Ik heb een grotere ver- . . . verwachting, vanmorgen, dan enige samenkomst die ik tot nu toe ooit heb gehad. Omdat, ik geloof dat we juist op de vooravond staan van iets dat staat te gebeuren. Ik heb hier al een lange tijd naar uitgekeken. En ik—ik geloof dat we nu precies op het punt ervan staan, om iets, waarmee God Zijn kinderen een beetje verder op de weg gaat helpen.

⁵ U weet, de Bijbel zei, dat, “Wanneer de vijand binnenkomt als een vloed, de Geest van God er een banier tegen zal oprichten.”

⁶ En wanneer God Zijn Gemeente een zegen geeft, en zij gaan verder in die zegen door net zo lang totdat Het gewoon voor de wereld wordt, dan beginnen zij Het af te breken. Dan komt de Geest van God binnen en richt opnieuw een banier op, en er is een uitbraak van een opwekking of zoiets.

⁷ En onze heerlijke hoop is dit, dat, een dezer dagen, de Geest van God Jezus Christus naar de aarde zal terugzenden, dan zal het volmaakt zijn dan. Dat zal de werkelijke banier zijn.

⁸ Nu staan zij gewoon, rondom de—de muren en dergelijke, en overal door het gebouw. Ik ontmoette een man die binnenkwam, toen ik mijn auto parkeerde, en hij zei. . . Ik zei: “Ik laat hem hier staan, met de sleutel erin, dan kunt u vertrekken wanneer u wilt.”

⁹ Hij zei: “Wel, ik probeerde binnen te komen. Ik kon geen plaats vinden om te staan.”

¹⁰ En onze kerk is veel te klein voor een samenkomst. Maar omdat ik vanmorgen vertrek . . . En we kondigden het vorige

zondag aan, dat we hier zouden zijn, en zouden komen om voor de zieken te bidden. En u enkele instructies te geven over wat we net hebben zien plaatsvinden. En daar zijn meer, door de genade van God, aan toegevoegd, voor deze morgen.

¹¹ Nu, wij hebben gepredikt, en anderen voor ons, over de nabije Komst van de Here, de spoedige Komst. En we geloven dat Het dichterbij komt. Natuurlijk is Het zo, dag aan dag. Maar als we zouden stoppen en denken, dat, een dezer dagen, u het voor de laatste keer zult gaan horen, en dan zal de Here Jezus komen.

¹² De hele aarde, de bomen, de hele natuur, de volken, de Gemeente, alles zucht, weeklaagt, houdt vol, wachtend op die dag, op Zijn Komst. De natuur weet dat het—dat het lijden dan zal stoppen. En de mensen weten dat dan hun lijden ophoudt. De dood zal zijn laatste grip verliezen, en het graf en de hel zullen worden verzwolgen in overwinning.

¹³ Ik was zo blij, vanmorgen, om deze kleine voorganger hier te ontmoeten, die de muziek voor ons speelde en zong, uit Sellersburg. Eén van de broeders sprak over de opwekking die daar gaande is. En ik vermoed dat zij het al hebben aangekondigd, enzovoort, dus dat is heel mooi. Moge de Here hen zegenen daar, voor elke inspanning die zij leveren, is mijn oprecht gebed, voor het Koninkrijk van God.

¹⁴ Nu, het Woord van de Here is het meest dierbare voor ons. We weten dat. Dus, vandaag geloof ik dat we zo dicht bij de Komst van de Here zijn, en er zo'n nood op de velden is.

¹⁵ Ik heb net tot enigen van de broeders gesproken. Ik geloof dat een groot deel van mijn bediening nu bestemd zal zijn voor overzee. We hebben plannen voor Afrika, direct na Kerst, en naar Australië en vele van de plaatsen. De Here is nu vaardig en opent de wegen voor ons. We hebben uitnodigingen gehad, rond de wereld, gedurende een lange tijd. En we mogen in staat zijn dat nu direct na Kerst te doen, als u allen voor ons wilt bidden.

¹⁶ Nu heb ik hier het Woord van God voor mij open liggen. Nu heb ik de bladzijden geopend, omdat, lichamelijk, en door Gods hulp, ik in staat ben om dat te doen, om de Bijbel open te slaan. Maar ik ben niet in staat om de inhoud te openen. Er is slechts Eén Die dat kan doen, en dat is God alleen. Hij was Degene Die Het schreef, door Zijn Heilige Geest, en Hij is de Enige die de Bijbel voor ons kan openen. En ik vertrouw dat Hij onze harten zal openen als we Het lezen, en Het aan ons bekend zal maken.

¹⁷ Ik zal zo beknopt als mogelijk zijn, vanmorgen. Ten eerste, wil ik doen zoals ik beloofde om te doen, om u alles te vertellen wat net is gebeurd in de afgelopen paar dagen, betreffende

de verandering van mijn bediening. En dan, ik heb een korte tekst, dan bidden we voor de zieken. En ik geloof dat er dopen is, omdat ik gezien heb dat het bad gevuld is.

¹⁸ Maar voordat we verder gaan, laten we onze hoofden nu gewoon een moment buigen in gebed. En ik vraag mij af, hoeveel mensen hier binnen zich ervan bewust zijn dat u God nodig hebt, en uw handen zou willen opheffen tot God? En zeggen, zoveel als dit te doen: “Gedenk mij, Here. Ik heb die en die dingen nodig.”

Laten we bidden.

¹⁹ O Here, rustig, we realiseren ons dat we rustig moeten komen in de Tegenwoordigheid van God: “Want hij die tot God komt moet geloven dat Hij is, en een beloner voor diegene die ernstig naar Hem zoeken.” En we komen in de rust van de Geest, tot Uw Troon, o God. En we heffen onze harten op tot U, en zeggen: “Doorzoek hen, o Here.” En als er enig onrein iets in ons is, verwijder het, Here, zover het oosten is van het westen. En als er enige ongerechtigheid in onze harten is, iets dat onze gebeden zou hinderen om te worden beantwoord, bidden we dat U het Bloed van de Here Jezus elke vlek van onze geest en ons hart zult laten wegnemen. Want er staat geschreven: “Indien ik ongerechtigheid toelaat in mijn hart, zal de Here mij niet horen.” En Gij hebt de handen gezien toen zij omhoog gingen, die, voor onze lichamelijke ogen, de nood in hun harten vertegenwoordigden. We bidden, o Here, dat U elk en iedereen van hen antwoorden zal. Er zijn velen met een nood.

²⁰ En we zouden willen vragen, in de samenkomst van de mensen vanmorgen, of U deze komende San Jose samenkomst zou willen gedenken. Help ons, o Here, terwijl honderden mijlen van sneeuw en ijs voor ons liggen, om te reizen. Maar we gaan in de Naam van de Here, om te proberen alles te doen wat in ons vermogen ligt, om Uw volk te helpen, Here, de verlorenen te helpen om U als hun Redder te vinden, en de zwakken en de blinden te helpen, en de weg te effenen voor anderen die ons zullen volgen.

²¹ Zegen onze kleine gemeente en haar voorganger, onze Broeder Neville, al de beheerders, de diakenen, en de leken, en al de onderwijzers, en allen die zijn aangesloten. Niet alleen dat, maar al de gemeenten die hier zijn vertegenwoordigd. Voor die jonge mensen die bij Sellersburg standhouden, zouden we willen vragen Here, dat Uw hand naar hen zou worden uitgestrekt, Here. Moge U een machtige Gemeente van de levende God oprichten in Sellersburg. Sta het toe, Here.

²² Genees de zieken, geef gezichtsvermogen aan de blinden, kracht aan de zwakken, en redding aan hen die een nood hebben.

²³ Als we uit Uw Woord lezen vanmorgen, moge de Heilige Geest komen, in het Woord gaan en Het aan onze harten levend maken.

²⁴ Zegen diegenen die gedoopt zullen worden. Mogen zij vervuld worden met de Heilige Geest, wanneer zij uit het water opstaan, glorie gevend aan God. Neem glorie voor Uzelf, Here.

²⁵ En als we samengekomen zijn, vanmorgen, voor het reinigen van onze zielen en onze gedachten, mogen wij deze tabernakel verlaten vanmorgen, met meer vastbeslotenheid dan we ooit hadden, om U te dienen. Mogen we leven, met elkaar vergaderd, dicht aaneengeweven en verbonden door de Heilige Geest, tot die dag wanneer we elkaar ontmoeten in Uw Huis in Heerlijkheid, rondom Uw Troon, waar miljoenen "Hosanna! Hosanna!" zullen zingen. Mogen we allen Daar zijn, zonder dat één afwezig is. Sta het toe, Here. Tot die tijd, houd ons gezond, gelukkig, en vervuld met Uw Geest, U dienende. Deze dingen vragen wij in de Naam van Jezus Christus. Amen.

²⁶ Moge de Here de zegeningen toevoegen, als we nu lezen in het Boek van Markus, het 11de hoofdstuk, beginnende met het 1e vers. En dan na slechts deze kleine aanhaling, of vermaning, dan zal ik naar onze tekst gaan. Dit is om te lezen voor wat ik u wil vertellen.

En toen zij . . . kwamen . . .

²⁷ Pardon. Ik wil beginnen bij het 10de vers, om tijd te sparen, het 10de vers van het 11de hoofdstuk.

Gezegend het komende rijk van onze vader David, die komt in de naam des Heren; Hosanna in de hoogste hemelen!

En Hij kwam te Jeruzalem in de tempel. En nadat Hij rondom alles overzien had, vertrok Hij, toen het reeds laat op de dag was, naar Betanië, met de twaalven.

En de volgende dag, toen zij van Betanië kwamen, werd Hij hongerig.

En toen Hij van verre een vijgeboom zag, die bladeren had, ging Hij daarheen om te zien of Hij er ook iets aan vinden zou. En erbij gekomen, vond Hij er niets aan dan bladeren; want het was de tijd niet voor vijgen.

. . . Hij antwoordde en zeide tot hem: Nooit ete meer iemand vrucht van u in eeuwigheid! En zijn discipelen hoorden het.

En zij kwamen te Jeruzalem. En Hij ging de tempel binnen en begon hen, die in de tempel verkochten en kochten, uit te drijven en de tafels der wisselaars en de stoelen van hen, die de duiven verkochten, keerde Hij om,

En Hij liet niet toe, dat iemand enig voorwerp door de tempel droeg;

En Hij leerde en sprak tot hen: Er staat... Staat er niet geschreven, dat mijn huis een bedehuis zal heten voor alle volken?

Maar gij hebt het tot een rovershol gemaakt. En de overpriesters en de schriftgeleerden hoorden het en zochten, hoe zij Hem zouden kunnen ombrengen, want zij waren bevreesd voor Hem, omdat de gehele schare versteld stond over zijn leer.

En toen het laat werd, ging hij de stad uit, naar buiten.

En toen zij des morgens vroeg langs de vijgeboom kwamen, zagen zij, dat hij van de wortel af verdord was.

En Petrus herinnerde het zich en zeide tot Hem: Rabbi, zie de vijgeboom, die Gij vervloekt hebt, is verdord.

... Jezus antwoordde en zeide tot hen: Hebt geloof in God.

Voorwaar, Ik zeg u, wie tot deze berg zou zeggen, hef u op en werp u in de zee, en in zijn hart niet zou twifelen, maar geloven, dat hetgeen hij zegt geschiedt, het zal hem geschieden.

Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden.

²⁸ Wat een genadevolle belofte! En het is absoluut de Waarheid. Dit bracht mij in verlegenheid, of als ik die uitdrukking zou gebruiken, voor een hele tijd. "Hoe kon dat zijn?"

²⁹ En eens, toen ik hier voor het eerst begon te prediken in de Tabernakel, vele jaren geleden, liep ik tegen het woord *hel* aan. En ik liep tegen de verwijzing aan, vele malen, en het verwees naar *hades*, in het Grieks, wat "het graf" betekent. En ik wist niet wat te zeggen, omdat ik niet verantwoordelijk wil zijn voor mensenzielen op de Dag des Oordeels. Dus onderzocht ik het, en zocht, totdat ik wat de Waarheid was vond. Gedurende ongeveer vier of vijf jaar, wilde ik het onderwerp hel niet aanroeren, totdat ik de Waarheid ervan ontdekt had.

³⁰ En toen bracht dit Schriftgedeelte mij zelfs meer in verlegenheid, omdat het buitengewoon was, zo'n belofte die door niemand anders dan Jezus Christus gedaan werd. En toen Hij tot Zijn discipelen zei: "Al wat gij zegt, kunt u hebben. Indien u tot deze berg zou zeggen: 'Hef u op en werp u in de zee', en niet zou twifelen in uw hart, maar zult geloven, dat hetgeen u hebt gezegd zal komen te geschieden, kunt u hebben wat u zei." O, als we die Woorden konden afwegen! "U kunt hebben wat u zegt. Niet wat ik zeg, maar wat u hebt gezegd. U kunt hebben wat u zei."

³¹ Gedurende jaren heb ik daarover gewaagd. Ik ging naar elk woordenboek en commentaar, elke vertaling, zelfs naar de Douay

versie. En elke vertaler vertaalt het gelijk: “U kunt hebben wat u zegt.” Dus weet ik dat, als het in de Schrift geschreven is. Voor mij is de gehele Schrift de Waarheid. En als ik Het niet juist kan onderscheiden, is Het nog steeds de Waarheid.

³² Dus ik geloof soms, dat God ons gewoon dingen laat zien wanneer het tijd voor ons is om dingen te zien. Hij weerhoudt deze zegeningen. Zoals de zegeningen die wij vandaag genieten, onze voorvaderen genoten die niet. Het was de tijd niet voor hen.

³³ Ik kon mij herinneren toen de Heilige Geest. . . die avond toen ik terugkeerde naar deze zelfde kansel, vanuit de molen, waar ik gebeden had. En velen van u mensen die hier zitten vertelde, dat Hij mij had belast, door Zijn Geest, met een opdracht aan de hele wereld, dat, “De lammen zouden lopen, en de blinden zouden zien, en de koningen en vorsten zouden roepen om gebed. En het zou een opwekking beginnen onder de broeders, die zich rond de wereld zou uitbreiden, voor de Komst van de Here.”

³⁴ Het was moeilijk om dat te geloven. Het was moeilijk voor mij om het te geloven. Maar dat is wat er is gebeurd. Het werkte gewoon die zaak uit. Tot vandaag, Heilige-Geest-opwekkingsvuren rond de wereld branden: India, Afrika, Azië, helemaal in Europa, en overal. Mensen met de Heilige Geest, vervuld met de Geest, zetten de wereld in vuur en vlam, met een opwekking van de Kracht van de opgestane Christus; lammen lopen, blinden zien, doven horen, stommen spreken. Allerlei soorten van verbazingwekkende wonderen vinden plaats, omdat God het beloofde. En Gods belofte is waar.

³⁵ En toen ik dit begon te overpeinzen, kon ik niets anders dan Diegene vragen Die met mij sprak: “Ik was onbekwaam.” Ik veronderstel dat God een of ander klein onverschillig ongeleerd persoon moest nemen, omdat, daarin, Hij, God, neemt iets dat niets is, iets dat werd verworpen.

³⁶ Dat is wat maakt dat ik Gods volk zo lief heb. Zij werpen hen uit, als “heilige rollers, of onwettig volk”. Maar dat is wanneer God gereed is om hen op te nemen en iets met hen te doen. En het behaagt Hem. Dat toont dat Hij God is, neemt niets en maakt er iets uit. Neemt een zondaar zoals ik, en maakt een Christen; de hand van God.

³⁷ Ik vroeg Hem naar de bevoegdheid. En Hij vertelde mij dat ik voor zieke mensen moest bidden. En de opdracht was: “Zorg dat de mensen geloven en wees oprecht, dan zal niets standhouden door het gebed.” Velen van u hier herinneren zich dat. Het is gedrukt in literatuur, de wereld over.

³⁸ Ik vroeg: “Hoe zou ik dat kunnen doen terwijl ik geen opleiding had?”

³⁹ Hij zei: “Er zullen u twee tekenen gegeven worden, zoals aan Mozes gegeven werden. En één daarvan zou ongeveer zijn,

zoals Mozes' hand, Hij veranderde hem van melaatsheid tot genezen." En—en toen vond hetzelfde plaats, over het leggen van mijn hand op de mensen, en toen hoe dat dat zichzelf manifesteerde. Toen zei Hij: "U zult zelfs de geheimen van hun hart kennen."

En ik—ik zei: "Dat is waarom ik hier ben."

⁴⁰ Hij zei, toen, legde Hij de Schriften aan mij uit. En o, vanaf die tijd, werd de Bijbel een nieuw Woord voor mij. Ik had Er een andere kijk op, een andere blik erop. Iets gebeurde.

⁴¹ Toen, een poosje later, zei Hij: "Dan als u oprecht zult zijn, nederig blijft, u afzijdig houdt van geld en dergelijke," zei: "dan zal Het u gewoon blijven zegenen, en u zult blijven klimmen."

⁴² Hoe vaak kijken we naar mensen die opklimmen naar hoge rangen, zoals, en grote namen krijgen, maar soms is dat niet wat God hoog noemt.

⁴³ Herinnert u zich toen Johannes, toen kwam prediken? De Bijbel voorzegde, dat, "Elke berg zou worden geslecht, en elk dal zou worden verhoogd." Zie? En toen het kwam, zou u denken dat het uit de Hemel zou komen met vurige wagens. Maar wat was het anders dan een arme man gekleed in een stuk schapenvacht om zich heen gewikkeld, en daar op de oevers van de Jordaan, predikende. Op de modderige oevers, zelfs niet in de gemeente, maar God noemde dat "groot".

⁴⁴ En toen Jezus tot de discipelen zei, dat, "Er niemand uit een vrouw geboren was zo groot als Johannes de Doper." Neemt u al de koningen, en David, de profeet, en al Zijn grote pracht in Salomo, zij haalden het zelfs niet bij Johannes. En, toch, had Hij zelfs geen plaats om zijn hoofd neer te leggen.

⁴⁵ Dus, u hoeft niet rijk en machtig te zijn in deze wereld, om groot te zijn in de ogen van God. U hoeft alleen maar nederig te zijn in uw hart. En God noemt dat "grootheid", hij die groot genoeg is om zichzelf te vernederen. Dat is een groot persoon, die—die de schuld van alles zal nemen, die zichzelf zal vernederen. Dat is grootheid.

⁴⁶ Dan ontdekken we dat, dit wat God zei. Toen werd het hier vanaf de preekstoel uitgesproken, voor de eerste keer. Het deed gewoon precies wat Het zei dat Het zou doen. Daar kwam de Pinksterkerk op, kreeg opwekking te pakken. En, vandaag, is de Pinksterkerk de snelst groeiende kerk in de hele wereld. Vorig jaar registreerden ze... Daar zijn wij niet bijgerekend en—en dezen buiten de denominaties... Eén miljoen vijfhonderdduizend bekeringsen, vorig jaar, wat de hele rest van het protestantisme tezamen inhield, en het katholicisme ook. Het katholicisme had alleen, geloof ik, vierhondervijfzeventigduizend, zoiets als dat, bekeerlingen, rondom de wereld. Maar Pinksteren kwam tot een miljoen vijfhonderdduizend. God maakt Zijn Gemeente gereed.

⁴⁷ Mensen met geen opleiding, lage gradaties, staan op in de Kracht-zalving van de Geest, gaan uit zonder enige opleiding of zoiets, en maken de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus bekend. Dat is wat groot is in het aangezicht van God.

⁴⁸ En we merken dan op, dat al deze dingen vlam vatten, en de Heilige Geest was getrouw aan Zijn Woord.

⁴⁹ Na ongeveer vijf jaar van het bij de hand nemen van mensen, toen op een avond, in Queen City's, in Regina, in Canada, liep een man over het podium, en daar lag zijn leven gewoon zo open als het maar kon zijn, voor de Geest. Er was onderscheiding, zoals Hij beloofde. Dat is rond de wereld geweest. Het is gedrukt in vele, vele talen, vrijwel geheel rondom de wereld, totdat de hele wereld ervan weet. Toen kwam de vijand binnen en maakte er gekheid over, en zei: "Het was gedachtenlezen." En er waren nabootsingen uit voortgekomen, en al het andere. Maar te midden van dit alles, bewoog God gewoonweg regelrecht door. God bleef trouw aan Zijn getrouwe belofte. Dat zal Hij, elke keer.

⁵⁰ Nu ontdekken we, later, dan, op een dag, was ik gaan—gaan vissen, daar bij Dale Hollow, met enkele mannen, meneer Woods en zijn broer. En zij waren Jehova Getuigen, en waren net bekeerd en gedoopt in het Geloof. En terwijl we aan het vissen waren, aan de andere kant tegenover de oever. . . Ik vertelde u het verhaal, vele malen. Daar zei meneer Wood, de Banks Wood, die, nu één van onze beheerders hier, zei over een zekere oude zuster die hen vroeger een snee zelfgemaakt brood en boter te eten gaf. Zij behoorde tot de Kerk van God. En zei: "Lyle," tegen zijn broer, "we moeten naar haar toe gaan en haar vertellen dat we gered zijn."

⁵¹ U weet, er zijn gewoon bepaalde dingen waarvan we kunnen zeggen, dat ze een houvast krijgen op de Heilige Geest. Gewoon bepaalde dingen die Hem gewoon precies behagen, en wanneer we dat ding zeggen. Ik wil dat u opmerkt: "Wat u zegt." Als we gewoon kunnen ontdekken wat te zeggen! Uw woorden oordelen u. Uw woorden veroordelen u, of uw woorden zullen u zegenen.

⁵² En, onbewust, moet Banks het juiste hebben gezegd. Want hij had het nog niet gezegd of. . .

⁵³ Ik zat achterin de boot, aan het vissen met een vlieglijn, op zonnebaarsvisjes; om aan de lijn te doen, als aas, want we hadden geen aas meer. En ik was deze visjes aan het vangen, en legde ze in een emmer, voor de zetlijn.

⁵⁴ En toen Banks dat zei, trof mij plotseling Iets. Hij zei het juiste. En de Heilige Geest sprak en zei: "ZO SPREEKT DE HERE. U zult, binnen de volgende paar uur, ontdekken dat er een opstanding zal zijn van een klein dier." Ik dacht dat het een poesje zou zijn waarvan ik dacht dat mijn zoontje te hard

had geknepen, en de adem eruit had geknepen, en—en het op de grond had laten vallen, voordat we weggingen. Ik dacht dat dat het is wat het zou zijn. Maar tot onze verassing, de volgende morgen, terwijl we in de boot zaten. . .

⁵⁵ Ik weet dat Banks hier is. Ik vermoed dat Lyle. . . Is Lyle hier, Banks? Of, als je hier bent, Lyle, steek je hand op. Hij gaat altijd met ons mee.

⁵⁶ Hij was. . . ving een vis, met een één. . . een lange haak. En hij ving een zonnebaarsvisje, en het slikte de haak helemaal door. En hij hield het visje vast. In plaats van gewoon de haak uit zijn bek te trekken, was hij zo diep vastgeraakt, dat hij het gewoon aantrok. En hij trok de—de maag, en de ingewanden, en de kieuwen, en alles, regelrecht uit zijn bek. En hij gooide het gewoon weg op het water, gewoon een visje zoals waar we de avond ervoor mee gevestigd hadden, en wel honderd, of meer ervan, als aas aan stukken hadden gesneden. En de kleine makker sidderde vier of vijf keer, en probeerde zijn bekje te bewegen, maar hij kon het niet, omdat het helemaal gevuld was met kieuwen enzovoort. En Lyle zei: “Jij hebt je laatste kruit verschoten, kleine makker.” Ik ging verder met vissen, dacht er niet meer over na.

⁵⁷ Dan, God doet dingen zo vreemd. Plotseling voelde ik daar iets neerkomen, over de top van die bossen. De Heilige Geest kwam neer en zei: “Sta op.” Zei: “Spreek tot dat visje, en het zal zijn leven weer krijgen.” Het had daar dood gelegen, een half uur lang, was in de waterplanten teruggedreven.

⁵⁸ Ik zei: “Klein visje, ik geef je je leven, in de Naam van de Here Jezus.” Die kleine vis keerde zich om, sprong op en verdween in het water gewoon zo snel als hij kon. Ik stond daar, niet wetend wat te doen.

Broeder Banks Wood zei: “Het is goed voor ons om hier te zijn.”

⁵⁹ En Lyle zei: “Dat was voor mij bedoeld, omdat ik tegen hem zei: ‘Jij hebt je laatste kruit verschoten, kleine makker.’” En hij werd helemaal opgewonden.

⁶⁰ Ik zei: “Nee, dat is het niet.” Ik probeerde Lyle te troosten. Ik zei: “Dat is niet zo.”

En toen kwam dit Schriftgedeelte opnieuw tot mij.

⁶¹ Ik had op zijn minst honderd kleine spastische kinderen op de lijst om voor te bidden, vele mensen met leukemie en kanker en tuberculose, verteerd wordend, blinden, en doven, en stommen. Er is bladzijde na bladzijde vol van hen bij mij thuis, en het ziet ernaar uit dat een genadevolle God dat zou hebben toegestaan in plaats van Zijn Kracht te gebruiken voor een kleine, oude, onbetekenende vis.

⁶² Maar Hij blijft God. Waarom gebruikte Hij Zijn Kracht niet voor de melaatsen bij de poort, in plaats van

de kleine vijgenboom? Waar dient het voor? God wil tonen dat Hij bezorgd is. Hij weet alle dingen. Hij is God, over de vijgenboom. Hij is God, over de vis. Hij is God, over de schepping. Hij is God, over alle dingen, en er is niets wat te klein of te onbetekenend is dan waar Hij in is geïnteresseerd. Dus dat zou ons te verstaan geven, hoewel we klein en onbetekenend zijn, dat God in ons geïnteresseerd is, dat we iets voor Hem doen. Hij houdt ervan om Zijn Heerlijkheid tentoon te spreiden.

⁶³ En dat heeft mij zo diep getroffen, dat ik nauwelijks kon rusten, dag en nacht. Dat is twee jaar geleden geweest, en het heeft constant in mij rondgespookt. En ik zei: "O, ik kan er gewoon niets over zeggen, want ik kan het niet in de Verzoening plaatsen. 'Wat *u* ook zegt, het zal komen te geschieden. U kunt hebben wat *u* zegt.'" En ik heb hier op deze zelfde preekstoel gestaan, en geprobeerd, en de Schriften doorlopen; en me ervan weerhouden, en terug te gaan, omdat ik bang was om het te gebruiken. U kunt geen geloof hebben, tenzij u weet wat u doet.

⁶⁴ Een of andere makker kwam naar mij toe niet lang geleden, en hij zei: "Broeder Branham, denkt u dat het verkeerd is voor een Christen om tabak te roken?"

⁶⁵ En ik zei: "Waarom vraagt u me dit?" Als er een vraag in je gedachten is, laat het met rust. Laat het nooit. . .

⁶⁶ U kunt geen geloof hebben tenzij u er volmaakt zeker van bent dat u juist bent. Wanneer alle schaduwen weggedreven zijn, dan kunt u geloof en vertrouwen hebben.

⁶⁷ En ik kon daar niet heen lopen en dat Schriftgedeelte prediken, terwijl ik niet wist waar ik over sprak. Maar, toch, wist ik dat het van de Here was. Velen van u mensen getuigen tot mij, dat, gedurende de laatste twee jaar, u mij constant hebt horen zeggen, van dit podium, dat er iets, iets, ergens is. Ik reik ernaar. Ik weet dat het dichtbij is. Ik schijn het gewoon niet te kunnen vatten. Ik zou zeggen: "Ik stuit daar op een Schriftgedeelte, ik weet niet wat te doen."

⁶⁸ Omdat, Schriftgedeelten, o, u zou er een uitleg aan kunnen geven. Als iemand mij zou hebben gevraagd, zou ik iets tegen hen hebben gezegd, en weg zijn gelopen, en het op iets anders hebben afgewend. Maar om de kwestie onder ogen te zien. . . Gewoon zoals, we moeten de kwestie onder ogen zien, is de doop van de Heilige Geest goed of fout? We moeten de kwestie onder ogen zien, is Jezus Christus dezelfde gisteren, vandaag, en voor eeuwig? Is het goed of fout? We moeten het onder ogen zien. We moeten weten dat Gods Woord altijd waar is.

⁶⁹ Dus, ging het door, en op en neer. En ik zou het in mijn gedachten krijgen, en ik kon het gewoon niet weggrijpen. En overal waar ik heen zou gaan, kwam het constant tot me: "Als

u tot deze berg zegt ‘Hef u op en werp u in de zee’, en niet twijfelt in uw hart, maar zult geloven dat wat u zegt zal komen te geschieden, kunt u hebben wat u hebt gezegd.”

⁷⁰ Ik dacht: “Hoe kan dat zijn, Here?” Dat zou *ik* zijn die het zegt. Ik zou. . . Het zou geen goed doen, want het zou *ik* zijn die het zegt. Dus, ik kan niets anders zeggen dan wat U hebt gezegd. En ik—ik zeg dit alleen, door de Schriften.”

⁷¹ En alle dingen rustten in de Verzoening. Er zijn geen zegeningen buiten de Verzoening. Omdat we zondaren zijn, buiten de Verzoening. Als het gewoon een algemene zaak voor iedereen was, dan zou iedereen gered zijn. Maar het is uw houding tegenover de zegeningen van de Verzoening, die de zegeningen naar u toebrengen.

⁷² Zoals redding, voor zover het God betrof, werd ik gered toen Jezus stierf. Maar het zal mij nooit enig goed doen totdat het aan mij wordt geopenbaard dat Hij de Zoon van God is, en ik Hem heb aanvaard als mijn Redder. En elk Schriftgedeelte is op dezelfde wijze.

⁷³ Goddelijke genezing is voor u, als God dat aan u zal openbaren, dat dat voor u is. Maar u kunt er niet gewoon over struikelen. Het moet door openbaring komen. En wanneer het geopenbaard is, dat, “Door Zijn striemen werd u genezen,” is er zelfs niets dat Satan kan doen.

⁷⁴ Zoals onze jonge broeder uit Sellersburg zei: “Alle duivelen konden het niet in beweging krijgen,” zeker, wanneer iets is geopenbaard.

⁷⁵ Merk op. Toen, in deze afgelopen herfst, velen hadden tot mij gezegd: “Waarom is het, elke morgen, u, wanneer u thuis bent, dat u uw buks pakt en weggaat naar de bossen om te jagen?”

⁷⁶ Ik wil dat u weet dat Hij precies dezelfde God van de bossen is als Hij de God van de stad is. Hij is net zoveel God daarbuiten als Hij hier is. En God handelt altijd met mensen overeenkomstig hun capaciteit, en wat. Zoals David, aan de stille wateren en groene weiden, omdat hij een herder was. En verschillende manieren heeft Hij, openbarend, en iets.

⁷⁷ Ik zou opstaan, op een morgen, om naar de bossen te gaan, erg vroeg, rond vier uur, op eekhoornjacht. En zelfs mijn vrouw zei tegen mij, ze zei: “Billy, word je er nooit moe van om te gaan jagen?” Zie, deze strijd wordt alléén gewonnen. Mijn vrouw begrijpt het niet. Ik begrijp het niet. Maar het is een gevecht. U moet alleen staan. Niemand kan naast u staan. Er is alleen plaats voor u en Jezus. Verkeerd begrepen? Zeker.

⁷⁸ Zelfs door mijn kleine meisje daar, Rebekkah. Zij zei: “Als ik ooit met een man trouw, als hij alleen maar zegt om te gaan jagen, zal ik niet met hem trouwen.” Zei: “Ik weet waar

mijn moeder doorheen is gegaan. Echtgenoot weg, en naar de samenkomsten gegaan; zodra hij thuis komt, pakt een oude buks of vishengel, en gaat naar de bossen.”

⁷⁹ Ik zei: “Wou je liever dat hij dat doet, of wou je liever dat hij een spel kaarten zou pakken of—of een of andere blondine, en daarmee weggaan? Stel nu gewoon je mening vast.”

⁸⁰ Toen ik die dag terug kwam, zei ze: “Papa, ik bied mijn verontschuldiging daarvoor aan. Ik ga met een man als u trouwen, die van jagen houdt, dan ga ik met hem jagen.” Ze zei: “Ik zal met hem meegaan.”

⁸¹ Ik zei: “Wel, dat is ook goed. Ik wou dat je daarover wat met je moeder kon praten.”

⁸² Maar er is iets met de bossen. Toen ik voor het eerst van God hoorde, wilde ik mij bekeren. Ik wist niet hoe ik me moest bekeren. Ik wist niet hoe ik met Hem moest praten. Dus ging ik zitten, en schreef Hem een brief, en vroeg Hem om mij te vergeven. En ik wist niet hoe ik het moest doen. Dus ik wist dat ik iets had gevoeld, buiten in de bossen, en ik spijkerde hem aan een boom, dus als Hij door de bossen kwam, op de plaats waar ik Hem had gezien, dat Hij dit kon lezen, en zou begrijpen wat ik bedoelde, dat ik er spijt van had dat ik Hem niet gediend had, en dat ik wil dat Hij mijn zonden zou vergeven.

⁸³ Toen werd ik beschaamd over mijzelf, en nam het weg. Ik zei: “Als Hij een Man is, zal Hij me als een man begrijpen. Hij is mijn Schepper.” En ik ging in de schuur zitten en begon tot Hem te spreken als een man, en Hij antwoordde mij terug als een man. Toen was het op de . . .

⁸⁴ Ik heb hier enkele datums neergeschreven. Op de 12de oktober. . . Op de 15de, was de opening van het hertenseizoen, daar in Wyoming. Op de 12de was het de laatste dag dat ik kon jagen, en we zouden op de 12de vertrekken. Ik bedoel, op de 10de waren we in de bossen, wat op een zaterdag was. Zondag predikte ik, wat op de 11de was. Op maandag, Broeder Sothmann en Broeder Roberson daarachter, en wij allemaal, we vertrokken voor—voor de samenkomst, of voor de hertenjacht daar in Wyoming. Op die morgen, van de 10de, wat zou zijn. . . Dan, op de 18de, zou het seizoen sluiten in Indiana, zouden we geen eekhoornjacht meer hebben.

⁸⁵ Dus zei ik: “Dit zal de laatste keer zijn dat ik kan gaan.” En we brachten een groep bij elkaar, en ik zette ze verspreid in de bossen. Ik ging ver weg, naar een plaats waar ik van houd om naar toe te gaan, bij Salem. Het was laat in het seizoen. Eekhoorns waren schaars. Ik was verschillende keren er op uit geweest, kreeg slechts één eekhoorn per keer.

⁸⁶ Dus, vanmorgen, ging ik op weg naar dezelfde bossen, en de wind stak op en begon te waaien. En iedereen die jaagt, weet dat dat een slechte morgen is. Ik jaagde de hele bossen

door, zonder één eekhoorn te zien, of er één te horen. Ik ging naar een beekbedding, en begon een ander klein bosgebied te ontdekken. En toen ik dit bosje naderde, waren daar een—een heleboel walnootbomen, en acaciabomen, de bladeren er allemaal af, gewoon een kaal struikgewas. Daarnaast, twee esdoornbomen. Nu, eekhoorns zijn niet in de buurt van esdoorns. Maar vlak erboven, zag ik, leek alsof, ving ik een glimp. . . Ik ving een glimp op van een eekhoorn die door het bos ging, maar hij liep snel.

⁸⁷ “O,” zei ik, “het is niet nodig om te jagen. Hier zijn mensen buiten, de boeren halen hun maïs binnen, regelrecht rondom deze kleine bosjes. De eekhoorns zouden hier niet zijn.” Dus ging ik zitten tussen de twee bomen, en zette mijn voet schrap omhoog tegen de ene en leunde achterover tegen de andere, in de warme zonnenschijn. Ik dacht: “Ik zal even een dutje doen, dan zal ik Broeder Banks halen en Broeder Sothmann en de jongens, als ik terugga, langs de weg. En toen ik daar zat. . .

[Broeder Branham kucht twee keer—Vert.] Neem mij niet kwalijk.

⁸⁸ Toen ik daar zat, onder de boom, gewoon behaaglijk, en de warme zon op mij scheen. Iets zei: “Als u tegen deze berg zegt: ‘Hef u op en werp u in de zee’, en niet zal twifelen in uw hart, maar geloofd dat die dingen die u hebt gezegd zullen komen te geschieden, kunt u hebben wat u hebt gezegd.”

⁸⁹ Ik zei: “Welnu, daar is dat Schriftgedeelte weer in mijn gedachten.” Ik zei: “Ik heb hier wat tijd, ongeveer een uur voordat ik de rest van de jongens moet gaan ophalen, dus zal ik gewoon dat Schriftgedeelte bestuderen.” En ik zei: “Nu, hoe zou dat toegepast kunnen worden?” Zei: “Hier is de enige manier waarop het kon zijn geweest, dat die discipelen aan de andere zijde van de Verzoening leefden. De Verzoening was later, ongeveer, o, verscheidene weken later, voordat de Verzoening werd gedaan. Jezus gaf hun Macht, de andere zijde van de Verzoening, zoals Hij voor de profeten deed.”

⁹⁰ En toen ik “profeten” zei, trof Iets mij weer. “Wat waren de profeten?” Toen begon ik eraan te denken, over wat Hij met de profeten deed.

⁹¹ En het werd, nadat ik daar een poosje in mijzelf aan het spreken was, gewoon denkend, tot ik mij zo bewust werd van Iets vlakbij, tot ik tot Iemand aan het praten was. En Iets zei tegen mij: “Dat is in de Verzoening. Want als een man of een vrouw zo toegewijd en overgegeven is aan God, dat God gewoon binnenkomt en hun stem gebruikt, en het is niet de mens die spreekt. Het is God Die in hem spreekt.”

Ik dacht: “Dat is juist.”

⁹² Iets zei tegen mij: “Wie denkt u. . . Hoe ziet u die visioenen op het podium? Hoe ziet u die visioenen hier? Wat is het?”

Denkt u dat het uw eigen wijsheid is dat u iets zou kunnen voorzeggen dat elke keer tot op de letter zou gebeuren? Denkt u dat u het bent die spreekt? Zou u soms denken . . . Wanneer de Heilige Geest in een Boodschap komt, en u niet weet wat te zeggen, wat is Het dan dat spreekt? Wat is het wanneer een man in tongen zal spreken waar hij niets vanaf weet? Wat is het dat de uitleg zal geven van diezelfde tong, terwijl geen van allen er iets over weet? Is het het individu, of is het de Geest van de levende God?"

⁹³ Ik zei: "Dat is waar. Ik zie het. Het is God die spreekt. En alles wat de Gemeente nodig heeft, is een stap dichterbij Hem, een meer toegewijd leven, om met Hem te leven."

⁹⁴ En terwijl ik daar zat, gewoon voor een paar momenten, hieraan denkend, betrapte ik mezelf erop dat ik tot Iemand aan het praten was. En ik hoorde Iets zeggen: "Vraag. Zeg wat u wilt, en het zal komen te geschieden."

⁹⁵ Ik zei: "Wat bent U?" Ik zei: "Tot Wie spreek ik? Wie bent U? Wie staat hier in deze bosjes, dat ik die Stem tot mij kan horen spreken? Wie bent U? Spreek tot mij." Ik werd helemaal opgewonden en sprong op tussen die bomen vandaan. Ik zei: "Spreek tot mij. Wie bent U? Ik kan U niet zien." Ik zocht naar dat Licht daar. Ik kon niets zien. Ik schreeuwde het uit: "Wie bent U? Waar bent U? Wat wilt U met mij? Here, waar bent U?"

⁹⁶ Iets verwijderde zich, en zegt: "Zeg wat u wilt en het zal u gegeven worden."

⁹⁷ Ik zei: "Here, bent U mijn bediening aan het veranderen? Is dit de verandering waarover U hebt gesproken? Is dit waar het toe komt? Is dit wat het zal worden? Iets in dat kleine huis dat ik in het visioen zag, is dit het?"

⁹⁸ Op dat moment hief, leek het, een werkelijk diepe, liefelijke zalving van de Heilige Geest mij op, mijn voeten los van de grond, en zei: "Zeg wat u wilt, en het zal u gegeven worden."

⁹⁹ Ik stond daar, verbaasd. Het verliet me. Ik had niets. Ik dacht: "Wel, wat zou ik kunnen zeggen? Er zijn geen zieke mensen hier. Er is niets hier. Ik ben in de bossen. Wat kon ik zeggen? Wat—wat—wat kon ik doen?" En ik dacht: "Ben ik mijn verstand aan het verliezen? Heb ik zo hard gestudeerd dat mijn geestelijke vermogens het begeven?"

¹⁰⁰ En juist toen hoorde ik Het, precies zoals u mij hoort, zei: "Bent u niet aan het jagen, en u hebt geen wild?" Zei: "Spreek wat u maar wenst."

¹⁰¹ Wel, ik dacht dit: "God zei: 'Beproof alle dingen.'" Ik zei: "Here God, indien U dat bent, en dit een teken is dat U op het punt staat mijn bediening te veranderen van die visioenen tot iets groters, waar ik zolang naar heb uitgekeken," ik zei: "laat het komen te geschieden dat U mijn gebed zult beantwoorden."

En ik stond daar een poosje. En ik dacht: “Wat zei Hij? Hij zei niet: ‘Bid.’ Hij zei: ‘Zeg wat u wilt. Zeg het gewoon, en uw woorden zullen verwezenlijkt worden. Zeg tot deze berg, en het zal gewoon doen wat u zegt.’”

¹⁰² Dus zette ik mijn schouder tegen de boom. En ik ben gewend. . . Had mijn buks ingesteld op vijfenveertig meter, om op een schijf te schieten. Dus ik—ik keek om mij heen, om een boom op vijfenveertig meter afstand te zien. En de ene was vijfenveertig meter verderop, zonder—zonder de bladeren. Ik zei: “Het is haast totaal onmogelijk voor een eekhoorn om naar die boom te komen, precies hier, en die boeren die daar hun maïs binnenhalen.” Ik zei: “Maar er zal een rode eekhoorn aan het einde van die tak komen en daar gaan zitten, en ik zal hem hier vandaan schieten.”

¹⁰³ En ik had het nog niet gezegd, of daar was een eekhoorn. Ik trilde een beetje, en legde aan, en schoot de eekhoorn. Liep ernaar toe en pakte hem op. Ik beefde helemaal.

¹⁰⁴ Ik zei: “Misschien gebeurde dat gewoon zo.” U weet hoe mensen kunnen twijfelen. Maar u wilt zeker zijn. Doe niets tenzij u positief bent, en dan weet u wat u doet. Ik wreef mijn gezicht een beetje, en ik keek perfect scherp. Dus ging ik omhoog en ging op de helling van de heuvel zitten, en ik zei: “Here, er staat geschreven in Uw Woord, dat, ‘De mond van twee of drie getuigen, elk woord zou vaststaan.’” Ik zei: “Als U dat was, vergeef mij mijn domheid. Maar ik bid U om mij nog zo’n eekhoorn te geven, en,” zei ik, “dan zal ik U geloven, dat U Het bent, en de Duivel zal geen enkele ruimte hebben om te zeggen dat het toevallig zo gebeurde.” Dus ging ik zitten.

¹⁰⁵ Gewoon in een moment, hier kwam Die, ik noem Het, “super Zalving”, opnieuw over razen. En ik viel bijna om. “En zeg, zeg wat u wilt, en het zal u gegeven worden.”

¹⁰⁶ Ik keek door de bossen totdat ik een andere boom vond die ongeveer vijfenveertig meter verder stond, had een heleboel kreupelhout erin, en druivenranken en zaken eromheen gewikkeld, hoewel eekhoorns zelden ooit zo’n boom nemen. Ik zei: “En er zal nog een jonge vos-eekhoorn zijn, die daar precies zit.” En ik liet mijn vinger zakken, en keek rond door de bossen.

¹⁰⁷ En keek achterom, en daar zat de vos-eekhoorn regelrecht naar mij te kijken, opnieuw. Ik schoot die. Pakte hem op. En ik dacht. . . O, ik beefde.

¹⁰⁸ Ik dacht: “Bedenk! De grote machtige God van de Hemel is hier in de bossen, en Hij bevestigt aan mij, op mijn eigen wijze, hier onder het jagen, dat Hij gewoon precies gaat doen wat Hij mij vijftien jaar geleden vertelde.” Ik hield het wat in het oog. Ik zei: “Here, het zal opnieuw gebeuren.”

Hij zei: “Spreek de plaats uit waar het zal zijn.”

109 Ik zei: “Ik zal dit radicaal maken.” Ik zei: “Die oude knoest die daar uitsteekt, aan de kant van het veld, kaal, glad en wit.” Ik zei: “Daar zal nog een rode eekhoorn komen, en hij zal naar het einde van die knoest gaan, en over het veld uitkijken, naar de boeren. Dat zal op die wijze zijn.”

110 Ik keek achterom en er was daar geen eekhoorn. Ik keek gedurende ongeveer vijf minuten. Er was nog steeds geen eekhoorn. Ik—ik zei: “Wel,” zei ik, “twee, twee eekhoorns is mooi.” Ik zei: “Twee is een getuigenis. Ik zal het zo geloven.”

111 En Iets zei: “Maar u zei dat er één zou zijn.” Ik wachtte nog eens vijf minuten. Niets. En Het bleef zich herhalen in mijn hart: “U zei dat er één zou zijn.” Ik wachtte en wachtte. Iets zei: “Twijfelt u?”

Ik zei: “Helemaal niet.”

112 En ik had dat nog niet gezegd, of uit die tak ging de rode eekhoorn, stond daar en keek naar de boeren. God is mijn rechter, terwijl ik hier sta. Ik schoot de eekhoorn, ging ernaar toe en pakte hem op. En liep door de bossen totdat ik vele uren te laat was om de jongens op te halen, om te zien of er nog ergens één zou zijn. En dat was niet zo.

Toen kwam ik thuis, vertelde u erover.

113 En toen op de 7e november, was ik beneden in Kentucky. Ik was met de zwager van Broeder Wood, die daar staat, Charlie Cox, staat daar bij de pilaar. En met Broeder Tony Zabel, één van de diakenen hier in de gemeente. Bent u hier, Tony? Hij is hier ergens, Broeder Tony Zabel, en ook Broeder Banks Woods. En we waren boven in de bergen, aan het jagen. En ik trok de bossen in, en eekhoorns waren zeer schaars. Geen... De bladeren diep, op de grond. En ik trok de bossen in.

114 En Iets zei tot mij: “Hoeveel eekhoorns wilt u vanmorgen?”

115 Ik zei: “Wel, ik heb er honderdveertien gekregen dit jaar, of honderdzeventien.” Ik zei: “Als ik er drie meer had, zouden het honderdtwintig zijn. Dat zou net een even getal maken om er mee te stoppen.” Ik zei: “Nog iets wat het zou zijn, geef me zes om mee naar huis te nemen.” Waarbij ik ze liever heb dan welk ander vlees er ook is om te eten. En ik zei: “Als ik er nog drie meer kon krijgen.” Ik liep een klein stukje verder door de bossen. En, o, daar was niets. Goede jagers, zoals Charlie en zo, kregen één. En ik zei: “Wel, ik...”

116 Iets zei: “Zeg er tegen. Spreek de drie eekhoorns uit en u zult ze hebben.”

117 Ik zei: “Dat is één keer gebeurd.” Dus ik stond naast een boompje, laat in de middag, op een helling van een richel.

118 En die Zalving kwam zo geweldig dat ik nauwelijks op de grond kon staan, en zei: “Spreek! Wat u zegt, twijfel niet, en u kunt hebben wat u hebt gezegd.”

Ik zei: “Ik zal drie eekhoorns krijgen.”

Hij zei: “Waar zullen ze vandaan komen?”

¹¹⁹ Ik zei: “Eén zal van *die* kant komen, één van die kant, en één van achteren van *deze* kant.” Het radicaal aan het maken. God geeft er niet om hoe radicaal het lijkt. Hij is God van omstandigheden.

¹²⁰ En terwijl ik daar stond gedurende ongeveer een paar minuten. Ik hoorde geen schieten in de buurt, van de overige jongens, waar dan ook. Ik keek toevallig achterom, ver weg de bossen in, ongeveer tachtig meter, ik dacht dat er iets op een boomstronk zat. Ik lette erop. Na een poosje sprong het eraf, en het was een grijze eekhoorn. Zo ver, helemaal dwars over de vlakke, en bovenop de richel. Toen het naast de boom aankwam, schoot ik hem. En het was ongeveer tachtig meter, en het doodde hem. Ik zei: “Daar is er één. Ik kan net zo goed omkeren en de andere kant uitkijken, voor de anderen, omdat zij zullen komen.” Zie? God heeft een manier om dingen tot u te brengen, u ervan verzekerd waarover u spreekt.

¹²¹ Die Zalving was toen van mij af. Wel, ik wachtte en keek *deze* kant op gedurende ongeveer een uur. Niets gebeurde. Ik werd koud. Ik dacht: “Zeker, als dat de Heilige Geest is die mij die dingen vertelt, zal het precies zo zijn. Omdat, toen de Zalving op mij was, sprak ik dat woord, en het zal op die manier moeten zijn.”

¹²² Luister nu heel aandachtig naar dit. En dit zal een bandopname worden. Het zal over de wereld gaan.

¹²³ Nu en toen, aan mijn linkerkant, bleef ik kijken. Na een poosje keek ik omhoog. Op een boom, om een beukenboom heenkomend, daar kwam een grijze eekhoorn. Ik zei: “Precies juist op die manier. Dat is in orde, Here.” Ik bukte me, stond op om hem te schieten, en daar kwam nog een eekhoorn. Ik zei: “Daar zijn twee, precies juist. Maakt mijn derde.” Ik bukte mij, schoot de eerste eekhoorn. De andere rende onder een omgevallen boomstam. Ik kon hem zien knabbelen op een—een walnoot, of zoiets, onder de boomstam. De boomstam was ongeveer zo hoog, bij het eind ging hij ongeveer dertig centimeter omhoog. Ik kon de eekhoorn zien. Ik doodde de eerste.

¹²⁴ Ik zei: “Nu zal ik de andere krijgen.” Ik legde aan, plaatste die kruisdraden recht over zijn oor, niet meer dan vijfendertig, vijfenvertig meter weg, en schoot en raakte de boomstam. En de eekhoorn raakte zelfs nooit opgewonden. Ik schoof er een andere kogel in. En hij keerde zich om, ging over de boomstam, ging naar het andere eind. Wel, ik liet de loop zakken en nam de beste positie in die ik kon. En ik had slechts vijf missers gehad in het hele jaar. Dus toen legde ik aan, precies voor een volmaakt schot, en haalde de trekker opnieuw over, en ik schoot ongeveer tien centimeter over hem heen.

125 Ik zei: "Ik moet mijn richtkijker ontregeld hebben." En toen keek ik weer. De eekhoorn rende weg en ging regelrecht naar de bosrand, dwars van mij. "Wel," zei ik, "ik ontregelde mijn richtkijker. Ik zal hem dan gewoon dwars schieten, in de borstholte." En ik ging staan en plaatste het kruisdraad. Ik dacht: "Misschien heb ik het koud gekregen, en bibberde." Ik dacht: "Ik was niet koud en aan het bibberen toen ik de andere schoot."

126 Dus toen, net hetzelfde, ongeveer een minuut of twee na elkaar. En ik hield mij vast aan een struik, en hield hem met mijn hand vast, en hield het geweer stevig vast, en richtte het op de holte, borstholte van de eekhoorn, en schoot het geweer af. En ik schoot een dertig centimeter onder hem door. En ik grendelde voor een andere kogel, en het geweer was leeg. Terwijl ik aan het laden was, zei ik: "Ik zal hem krijgen als hij daar zal blijven." En toen kreeg ik . . .

127 De eekhoorn ging ervandoor de bossen in. Ik stond daar. Ik dacht: "Wat? Er zijn drie schoten, regelrecht gemist. En ik heb slechts vijf gemist van de honderdveertien." Ik zei: "Hoe zou het kunnen zijn, dat mijn geweer ontregeld kon zijn?"

128 En juist toen kwam het tot mij. "Je kunt die eekhoorn niet op die manier schieten. Hij zou van *die* kant moeten komen." Gods Woord is volmaakt. Kon hem niet vanuit het zuiden schieten. Hij kwam van het noorden.

129 "O," zei ik, "ik zal gewoon naar *deze* kant omdraaien, en dan noordwaarts kijken tot hij komt." Ik schoof meer kogels in het geweer, en lette op. De kleine . . . Ik zei: "Als hij komt, zal hij verschrikkelijk dichtbij moeten zijn." Ik houd er niet van om één van dichtbij te schieten. Het is geen sport. Het is niet leuk om het te doen. Dus één was . . . het struikgewas daar, ik zei: "Wel, ik moet deze vanuit het noorden krijgen, omdat ik het op die wijze zei." Dus stond ik op *deze* manier, terwijl ik oplette.

130 En ik—ik zei: "Ik vermoed . . . 't werd laat." Ik zei: "Kwart voor vier, vier uur nu. Ik moet vertrekken, omdat, met die twee, omdat de jongens op mij wachten." En dus wachtte ik een poosje. Het werd vier uur, drie minuten over vier.

131 Ik zei: "Wel, ik zal mijn eekhoorns gaan pakken." Ik stond op en pakte de eekhoorns, kwam terug, zo donker dat ik nauwelijks in het dal kon zien. Ik begon het dal in te lopen. En terwijl ik naar beneden door het dal liep, het was donker en ik was de plaats al voorbij waar ik had gestaan.

132 Iets zei tegen mij: "Ga je daar niet naar boven om die eekhoorn te halen?"

133 Ik zei: "Hoe zou ik hem nu kunnen zien?" Met een kleine richtkijker, hele kleine, fijngevoelige richtkijker; amper genoeg licht om een paar meter voor mij uit te zien. Ik zei: "Hoe zou ik hem kunnen zien?"

134 Zei: “Maar u zei dat er nog een zou zijn.” O, ik wenste dat ik dat gewoon kon halen, op de een of andere manier, het kon krijgen, zien wat dat, ja, dat, wat dat werkelijk betekent, vriend. Ziet u? Onder die Zalving, was ik het niet die dat zei. Het was God die dat zei. En ik liep een paar stappen. Zei: “Keer om en ga terug naar het noorden. Uw eekhoorn is daar.”

Ik ging, draaide me om. Ik zei: “Here God, ik zal niet twijfelen, geen moment.”

135 Ik begon terug te lopen naar het noorden. Er zijn er die hier zitten die dit weten. Begon terug te lopen naar het noorden. En ver weg op de richel, vijfenveertig tot vijfenvijftig meter weg, rende een eekhoorn bij de boom op, net genoeg licht dat ik hem kon zien. Ik zocht met mijn kijker, de hele boom af. Geen eekhoorn, die ik kon vinden. Na een poosje dacht ik dat ik een noest op de boom zag, daar ver omhoog, zo donker. Ik zei: “Wel, ik zal dat proberen, hoe dan ook.” En ik schoot. En toen ik dat deed, rende een eekhoorn rond de boom en rende naar beneden. Ik hoorde hem de grond raken. Ik dacht dat hij eraf sprong.

136 Op dezelfde tijd dat dat gebeurde, ongeveer zes meter er vandaan, rende er één bij een witte eik op. Ik zei dat hij bij de ene naar beneden rende en bij de andere naar boven rende. “Nu, zeker, Here, U zou mij hem niet laten missen, nadat ik al onder die Zalving gezegd had dat dit zo zou zijn. En U bevestigt mijn bediening. Dit zal zes keer zijn dat U het aan mij bevestigd hebt.” Getal van de mens, zes keer. Ik zei: “U zult mij hem niet laten missen.” Ik keek helemaal langs de boom van boven naar beneden. En daar bovenin, dacht ik dat ik wat bladeren zag. Ik zag er iets in bewegen. Ik stond op en schoot. En de eekhoorn viel op de grond, morsdood. Ik ging de heuvel op, blij en gelukkig.

137 Ik ging naar de eerste boom, aan mijn linkerkant, en *daar* lag de eekhoorn. “Wel,” zei ik: “ik weet dat ik die ene kreeg, maar ik was niet zeker van deze.” Ik zei: “Dan, Here, gaf U mij één voor een goede maat.”

138 Ik ging eraartoe om de andere eekhoorn te vinden, hij was er niet. En ik keek, en ik keek, en ik zocht onder de bladeren en tilde stukjes schors op, en scheurde een oude boomstam open. En er was niks anders dan een boomstam die daar binnen dertig meter lag, en ik scheurde hem helemaal in stukken. Keek onder de zijkant, en hield mijn handen in de bladeren, en voelde. Er was daar geen eekhoorn, nergens.

139 Daar boven, daar was een grote oude stronk bovenop de heuvel. Ik ging naar boven, die kleine stronk. Daar was een klein holletje. Ik voelde erin, en ik dacht dat ik mijn eekhoorn voelde, op en neer bewegend. Toen was ik. . . Ik zei: “Wel, ik kan hem niet krijgen. Dus, in de ochtend, zal ik de jongens

terugbrengen en hem krijgen. Ik moet het ze gaan vertellen.” En ik ging naar Broeder Charlie toe. Stopte het hol dicht, ging naar Broeder Charlie toe en zij allen, en vertelde het hun.

¹⁴⁰ We gingen naar hun huis die avond, voor het avondeten. We verheugden ons in de Tegenwoordigheid van de Here. En toen, voordat we naar bed gingen, vroeg Broeder Charlie daar Broeder Tony Zabel, daarachter, om ons te leiden in gebed.

¹⁴¹ Nu, ik zeg dit niet om in conflict te komen met Broeder Tony of hem te kwetsen. Hij is één van de fijnste Christelijke heren die ik ken. Maar, gewoon om u te laten zien hoe de Here werkt. Tony, in zijn gebed die avond, zei: “Here God, laat het ons bekend worden dat onze broeder ons de waarheid vertelt, dat hij morgen die eekhoorn in de boomstronk zal vinden.” Dat was . . .

¹⁴² Ik zei nooit dat ik die eekhoorn in de stronk zou vinden, onder de Zalving. Ik zei: “Ik schoot de eekhoorn.” Natuurlijk kon ik de eekhoorn niet krijgen, omdat, als dat zo was, zouden dat er meer zijn geweest dan ik had gezegd. Gewoon precies wat ik had gezegd, onder die Zalving, dat is wat God tevoorschijn haalde. Dus, ik zei daar niets over.

¹⁴³ Zie, dat is hoe vele keren mensen zeggen: “Broeder Branham zei *zus-en-zo*.” Wanneer Broeder Branham iets zegt, dat heeft er niets mee te maken. Maar wanneer God het zegt, dat is Eeuwig waar.

¹⁴⁴ Maar Broeder Tony begreep het niet. Hij zei: “Als die eekhoorn daar is, dan zullen we weten dat onze broeder ons de waarheid heeft verteld.” Broeder Wood, Broeder Charlie, zij allen, pikten het op. Wij zeiden niets. Ik sliep bij Broeder Tony die nacht.

¹⁴⁵ De volgende morgen, aan de tafel, spraken we over: “O, het was een verschrikkelijke dag.”

¹⁴⁶ En Broeder Tony zei: “Wel, er is één ding, Broeder Branham zal waarschijnlijk de zijne uit de stronk krijgen vanmorgen, uit de boom.”

¹⁴⁷ Ik zei: “Broeder Tony, ik zei nooit dat de eekhoorn daarin zat. Ik zei dat ik hem kon voelen, als hij omhoog kwam, zou hij vallen.”

¹⁴⁸ Hij zei: “Hij zal er zijn. Hij zal precies in de stronk zijn.” We gingen verder naar boven. En toen ik de auto verliet, begon ik mij weer om te draaien en te zeggen: “Er is er iets mis. Ik kan het Tony nu beter vertellen. Want, als die eekhoorn niet in dat gat zit, in die stronk, ik helemaal zonder eekhoorn terugkom, dan, in overeenstemming met de wijze waarop hij gisteravond bad, zal hij nog steeds geloven dat ik een leugen vertelde.” Ik zei: “God, U weet, bij mijn Bijbel, dat ik de eerlijke waarheid heb verteld.” En God weet dat dat de waarheid is, vertelde gewoon de waarheid.

¹⁴⁹ En ik ging verder. Iets dreef me gewoon om door te gaan. En ik ging lopen door de bossen, op jacht. Ik bleef denken: “Wat als die eekhoorn daar niet in zit?” Hij gaf mij zijn jachtmes, zodat ik het hol wat verder kon uithakken, om mijn hand er in te steken en hem te pakken.

¹⁵⁰ En Iets zei tegen mij: “Als hij er niet is, of als hij er wel in is, wat voor verschil maakt het?”

¹⁵¹ Ik zei: “Hij zal . . . Hij zou me niet geloven. Hij bad en zei, dat, ‘Als we de eekhoorn vinden, zult u weten dat onze broeder ons de waarheid heeft verteld.’”

¹⁵² En die geweldige Zalving kwam, zei: “Zeg gewoon dat de eekhoorn daarboven zal zijn, en u zult hem krijgen.”

¹⁵³ Ik dacht: “Zeker Here, zeker zal dit zeven keer zijn, regelrecht, terwijl deze Zalving op mij is.” Ik zei: “Bent U dat?”

Hij zei: “Zeg wat u wilt.”

Ik zei: “Ik zal die eekhoorn vinden.” De Zalving verliet mij.

¹⁵⁴ Ik bleef jagen tot half tien, wat wij verondersteld werden te doen. Naar beneden komen, en dan enkele honden gaan halen, dachten ze dat te doen. En ik ging de heuvel op om half tien, keek in het gat, tastte rond, hakte. Er was daar helemaal geen eekhoorn in het gat. Ik tastte overal rond. Nu, wat ik oppakte waren kleine fijne graswortels, of wortels van bomen die ik oppakte, en voelde het van de stok afvallen, toen ik de stok erin stak, en hem zo omhoog trok. Ik dacht dat ik de eekhoorn oppakte. En het gleed van de stok af, maar het waren kleine wortels en dergelijke. Geen eekhoorn erin. Ik dacht: “Nu, wat zal ik doen?”

¹⁵⁵ Ik zei: “Hier zijn we, half tien. Ik moet teruggaan.” Ik pakte mijn buks op en ging de heuvel af.

¹⁵⁶ En Iets zei: “Zei u niet dat u de eekhoorn zou vinden?”

Ik zei: “Waar zou ik hem vinden?”

¹⁵⁷ God Die mijn plechtige rechter is, met Zijn Woord hier. En ik ben een man van vijftig jaar oud, een prediker van het Evangelie, die in deze preekstoel staat. Iets zei: “Kijk onder dat stukje bast.”

¹⁵⁸ Ik zei: “Here, ik zou beslist niet aan U willen twijfelen.” Ik liep er naar toe en pakte de bast op, en er was daar geen eekhoorn. Ik dacht dat ik . . .

Net voordat ik het deed, zei iets: “Wat als hij daar niet is?”

¹⁵⁹ Ik zei: “O, hij zal er zijn.” Ik pakte het op en er was daar geen eekhoorn. Ik keek naar beneden, in verbazing. Ik zag een heel klein stukje grijs vanonder een blad uitsteken. Ik trok het naar boven, en daar lag de eekhoorn. Maakte het precies juist, wat Hij had gezegd om te doen.

¹⁶⁰ Ik ging de heuvel af en vertelde hen erover, en we verheugden ons. En toen ik bij de auto kwam, Charlie, daar juist staande, Banks. Ze waren aan het praten. “Was dat niet vreemd dat Tony zoiets als dat in zijn gebed zou zeggen, hoewel hij van Broeder Branham houdt? En waarom zou hij zijn woord betwijfelen en dat zeggen?” Ziet u, hij moest het gewoon op die wijze zeggen, want God wist dat ik vanmorgen in de preekstoel zou staan en aanspraak op dezelfde zaak zou maken. U moet opletten wat de mens zegt, en dan wat God zegt. Wat God zegt is waar.

¹⁶¹ Toen dacht ik: “Wel, geprezen zij God!” Ik ging weg. We hadden een geweldige tijd. Kwamen thuis.

¹⁶² Broeder George Wright, heeft gedurende jaren de avondmaalswijn gemaakt. Dan ga ik sluiten. Heeft de avondmaalswijn voor de gemeente gemaakt. Broeder Roy Roberson daarachter, belde mij op en zei: “Broeder Branham, laten we weggaan en de avondmaalswijn van Broeder Wright ophalen,” die hier zit, hij en zijn gezin.

Nu, luister aandachtig hiernaar, terwijl we sluiten. O God!

¹⁶³ We kwamen bij Broeder Wright, vroeg in de ochtend, en, zoals gewoonlijk, een hartelijk welkom. En we spraken over de wijn. En toen, kleine Edith, het kleine kreupele meisje dat daar zit, dat ik liefheb, zoals we hier in de tabernakel van haar houden; niet alleen ik, maar deze tabernakel, alsof ze onze eigen zuster was. De familie Wright is de oudste familie geweest, één van hen allen, met de Slaughters hier. Roy Slaughter en die allen, en de Wrights, of mevrouw Spencer, zij waren bij de oudsten die in de tabernakel zijn geweest. Ik denk dat de Wrights hier zo'n vijftienvijftig of zesentwintig jaar zijn gekomen.

¹⁶⁴ Ik bad en ik bad, voor dat kleine meisje. Ik heb gebeden, om God haar te zien genezen. En ik heb kwalen, zelfs erger dan die van haar, zien genezen. En ik heb gevestigd, en ik heb gebeden, en ik heb ernaar verlangd, en ik heb de Here gezocht, onder tranen, voor de genezing van dat kleine meisje. Arme kleine makker werd aangevochten toen ze nog maar een kind was, misschien kinderverlamming, dat haar handjes en voetjes verwrongen heeft. Zij leed gedurende vele jaren. En toen wij de eerste keer voor haar baden, maakte dat een eind aan haar lijden. Dat is jaren . . . zesentwintig jaar geleden. Als zij buikpijn krijgt, of kiespijn, zodra we voor haar gaan bidden, weet ik dat de Here het weg gaat nemen. Maar die kwaal . . .

¹⁶⁵ En ik heb haar hier in het gebouw zien zitten, terwijl andere kreupelen zouden opstaan en weglopen, en kwalen enzovoort. En vroeg mij af: “Waarom loopt dat kleine meisje niet? Here, verschijn boven haar. Laat de Engel des Lichts het kind overschaduwen, zodat ik ‘ZO SPREEKT DE HERE’ kan uitspreken.” Als het aan mij lag, zou ik het uitspreken. Maar het is niet aan mij. Het is aan Hem. En ik lette erop.

¹⁶⁶ En we waren teruggekomen, ze wilde een konijn. Broeder Woods en ik gingen erop uit en doodden twee konijnen, brachten ze mee terug naar haar. Ze had het middageten klaar, mevrouw Wright en zij allen.

En gedurende die tijd. . .

¹⁶⁷ Zuster Hattie Mosier, ze had net haar man verloren. Ik trouwde het paar, enkele jaren geleden. Zij kregen twee fijne kinderen. En Broeder Watt werd gedood. Zijn eigen jongen vond hem onder zijn tractor, dodelijk verpletterd. En de kleine jongen was ingestort, en iets gebeurde met hem. Broeder Wood en ik gingen daar op een avond naartoe, en bleven tot in de nacht, waar zijn moeder en oom bij hem bleven. En de Here liet hem gezond worden, en hij is aanwezig vanmorgen. Zijn moeder was in hem geïnteresseerd. Die tienerleeftijd, begon net uit te gaan met de wereld, vijftien jaar oud, of zoiets. Zijn broertje tegen de twaalf, dertien jaar oud.

¹⁶⁸ Zuster Hattie Wright, u kent haar allen. We noemen haar Wright. Haar naam is Mosier. Maar ze is een getrouw persoon geweest. Een kleine beste huisvrouw, woont in twee kamers, ver weg boven in de heuvels. Daarbuiten met een schop en een hak, proberend om de doliks uit een stukje maïsveld te hakken, om haar gezinnetje bij elkaar te houden. Ze heeft trouw gewerkt.

¹⁶⁹ Toen ik aan tafel zat, aan het middageten, was ik aan het uitleggen wat geloof was. Ik zei: "En geloof is zo. Als ik een visioen van Broeder Shelby zou zien, die zus-en-zo zit, en elk op de wijze zoals het was." En zuster Hattie zat ver naar achteren, dichtbij een andere kamer. Ze had niet veel te zeggen. Dat heeft ze nooit.

¹⁷⁰ En toen terwijl we aan het praten waren, zou ik zeggen: "Als de Here mij een visioen toonde waarin iets zou gebeuren, dan zou ik, kon ik het zeggen. Dat is wat mijn geloof opwekt." Ik zei: "Wanneer de Here mij toont wat zal gebeuren, dan krijg ik vertrouwen. Het gaat op die wijze zijn."

¹⁷¹ Als Hij het me toonde, zei ik: "Ik zou hier direct komen, als dat kleine gekwelde meisje dat daar zit, en de Here mij toonde dat zij zou worden genezen. Ik zou regelrecht hier komen en in het spoor blijven, zien of alles precies op de wijze was zoals Hij het zei. En dan zeggen: 'ZO SPREEKT DE HERE. Edith, sta op en wandel.'" Ik zei: "U zou die kleine benen ontvouwen zien worden, die kleine handen ontvouwen zien worden. En zij zou vandaar opstaan en lopen, voor de heerlijkheid van God," ik zei, "als het op die wijze zou komen." Ik had hen verteld over deze ervaring. En ik zei: "Weet u. . . ik wil u iets vragen." Broeder Banks Wood zat naast mij, aan de tafel. En daarnaast zat dan, Zuster Hattie zat ver achteraan. En de jongens zaten hier, en mevrouw Wright, en meneer Wright. En Shelby zat achter aan mijn linkerkant.

¹⁷² Luister nu. Mis dit niet; toon u de soevereiniteit van God.

¹⁷³ En terwijl we praatten, zei ik: “Ik wil u iets vragen. Wat plaatste die eekhoorns daar? Daar zijn geen eekhoorns in het bos. Ik had gejaagd en gejaagd. En ik—ik ben niet de beste jager, maar ik heb gejaagd sinds ik een kleine jongen was. En ik had scherp gejaagd, en—en zij waren op de belachelijkste plaats, en op de belachelijkste wijze waarop ik ze kon oproepen.” Ik zei: “Wat plaatste hen daar?”

¹⁷⁴ Ik zei: “Ik vraag mij af of het is, dat mijn bediening op het punt staat te veranderen, dat de God van Abraham Zijn belofte bevestigt, zoals Hij deed aan Abraham toen hij op de bergtop was, en hij een offer nodig had, in plaats van zijn zoon. Jehovah-jireh volvoerde een wonder, en plaatste een ram, honderd mijl daarginds. Hij was op een driedaagse reis. En ieder gewoon mens kan vijftwintig mijl op een dag lopen. Toen sloeg hij zijn ogen op en zag de berg van verre. En toen ging hij naar de berg, en ging omhoog naar de top van de berg. Terwijl, ram daarginds, een schaap, wilde dieren zouden het hebben gedood. En toen, bovenop de bergtop waar er geen water is. Hoe kwam die ram daarboven? Wat gebeurde er? God had een offer nodig, om aan Abraham te bewijzen dat Hij Jehovah-jireh was. Dezelfde God van de schepping sprak een ram in bestaan. Nu, het was geen visioen. Hij doodde de ram, en bloed kwam uit dat dier. Het was geen visioen. Het was een ram.”

¹⁷⁵ Ik zei: “Diezelfde God,” hallelujah, “die Jehovah-jireh, Hij is vandaag net zoveel Jehovah-jireh als Hij was op de berg met Abraham.” [Broeder Branham klapte drie keer in zijn handen—Vert.] “Hij kan nog steeds een dier tevoorschijn brengen, voor Zijn heerlijkheid. Deze eekhoorns waren geen visioen. Ik schoot ze. Bloed kwam uit hen vandaan. Ik bereidde ze en at ze. Het waren geen visioenen. Het waren eekhoorns. Ik zei: “Diezelfde Jehovah-jireh, die probeert Zijn belofte aan mij te volvoeren, in mijn traagheid en sufheid van geest. Hij kon mijn behoefte in bestaan spreken, op dezelfde wijze als Hij Abrahams behoefte in bestaan zou kunnen spreken.”

¹⁷⁶ Ik had dat nog niet gezegd of. . . Zuster Hattie, die daar nu huilend zit, had geen woord gezegd. En zij zei: “Dat is niets dan de waarheid.”

¹⁷⁷ Zij zei het juiste. Zij zei net zoals Banks het zei daarginds. Ik hoorde haar stem, zoals Het vanuit mijn oren suisde, zoals in de bossen.

¹⁷⁸ Mevrouw Wright, die daar achteraan zit met haar kleine meisje, probeerde uit te leggen wat Edith zei. Ik kon mevrouw Wright niet horen.

¹⁷⁹ En die super Zalving raasde over mij, zei: “Vertel Hattie dat zij genade vond in de ogen van God.” Wie zou dat gedacht

hebben? Zei: “Vertel haar te vragen wat zij ook maar wil. Dan spreekt u het, door deze gave, in bestaan. Wat ze ook maar vraagt, spreek het in bestaan.”

¹⁸⁰ Ik keek naar Zuster Hattie. De eerste keer dat het ooit werd volvoerd aan een menselijk wezen. Ik zei: “Zuster Hattie, vraag wat u wilt. God gaat het aan u geven.”

¹⁸¹ Wat denkt u daarvan? [Gemeente zegt: “Amen.”—Vert.] Wat u het? Zeven keer had Hij het bevestigd, door een dier. Zeven is Gods volkomen getal. Hier is de eerste keer aan een menselijk wezen. En, Hij, wat koos Hij, een of andere geweldige aristocraat, een geweldig beroemd prediker? Een arme kleine weduwevrouw die nauwelijks haar naam kon schrijven. God weet wat Hij doet.

Zei: “Vraag wat u wilt.”

Hattie zei tegen mij: “Broeder Branham, wat bedoelt u?”

¹⁸² Ik zei: “Vraag wat uw hart ook maar verlangt, en het zal hier direct teweeggebracht worden, zodat u zult weten dat de Here God des Hemels antwoordt, en Zijn Schriften waar zijn.”

¹⁸³ Mijn eerste keer met de nieuwe gave, mijn eerste Zalving. Ik kon haar nauwelijks horen. En zij keek rond. We hadden over haar kleine, kreupele zuster gesproken. Ik zei: “O, zonder twijfel,” in mijn hart, “binnen een paar ogenblikken zal kleine Edith opspringen voor de heerlijkheid van God.”

¹⁸⁴ Hattie keek rond, om zich heen. En zij zei: “Broeder Bill, mijn grootste verlangen is voor de redding van mijn twee jongens.” Wat een . . . Wel, er kon geen grotere zaak zijn. Zij had om tienduizend dollar hebben kunnen vragen, zij zou het hebben gekregen. Wat als het een of andere miljonair zou zijn geweest die om nog een miljoen zou hebben gevraagd? God wist waar zij om zou gaan vragen.

¹⁸⁵ Zuster Hattie, tenminste zeven of acht getuigen staan daar. Jullie mensen allemaal die aanwezig waren toen dat gebeurde, steekt uw hand op. Iedereen in het gebouw, die aanwezig was, toen dat gebeurde; één, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven. Zeven van hen. Acht van hen. Acht van hen waren aanwezig toen dat gebeurde.

¹⁸⁶ Ik zei: “Vraag wat u ook maar wilt. Omdat God het aan mij gegeven heeft, aan u te geven, wat u maar wilt.”

¹⁸⁷ Zij zei dat haar jongens begonnen af te glijden naar het tienergedrag. En ze zei: “De redding van mijn twee jongens.”

¹⁸⁸ Ik zei: “Door de wil van God, door de Kracht van God, geef ik u, in de Naam van Jezus Christus, uw verlangen.” En haar twee jongens wankelden onder de Kracht van God. En dat hele gebouw trilde. Banks viel in zijn bord. Shelby greep. En Hattie schreeuwde tot je haar twee huizenblokken ver kon horen. En die twee jongens, met tranen die over hun wangen rolden, ontvingen precies waar zij om vroegen, precies toen. O!

¹⁸⁹ De eerste keer dat het ooit op een menselijk wezen was gebruikt. "Vraag wat u wilt, en het zal u gegeven worden." Haar jongens, die daar vanmorgen bij haar zitten.

¹⁹⁰ Wat zou ze hebben gevraagd? Wat als ze om de genezing van haar kleine zuster zou hebben gevraagd? Wat als ze daarom had gevraagd? Het meisje zou zijn genezen, maar haar twee jongens verloren. Wat als . . .

¹⁹¹ Die arme weduwe, die mij net had verteld dat zij deze gemeente probeerde vijftig dollar te geven vanwege een belofte, om een nieuwe kerk te helpen bouwen. En Broeder Roberson wou het niet aannemen, en liet haar er slechts twintig van geven. En ik zei tegen mijzelf, terwijl ze sprak: "Ik zal haar de twintig teruggeven."

¹⁹² Maar God zei tot mij, in mijn hart nu, niet door een visioen, in mijn hart: "Toen Jezus daar stond, terwijl Hij een weduwe gadesloeg die er drie penningen in deed, terwijl er duizenden dollars lagen, wat zou u hebben gedaan?"

¹⁹³ Ik zei: "Wel, als ik daar zou hebben gestaan, gezegd: 'We hebben het niet nodig, zuster. We hebben genoeg geld.'" Maar Jezus zei dat nooit. Hij liet haar begaan en het doen, omdat Hij wist wat aan het einde van de weg was.

¹⁹⁴ Dus helpe mij, God als mijn plechtige rechter, God wist dat dat aan het einde van de weg was voor haar. En ik stak mijn hand in mijn zak, om mijn portemonnee te pakken, om haar haar twintig dollar terug te geven, en zeggen: "Zuster Hattie . . ."

Maar Hij zei: "Doe het niet."

¹⁹⁵ En toen na een paar minuten, toen de vraag naar voren kwam over Jehovah-jireh, zei zij: "Dat is niets dan de waarheid." En het kwam uit het hart van een arme weduwevrouw, God Die wist dat zij de meest geweldige zaak zou kunnen vragen die ooit gedaan kon worden. Zolang er een Hemel is, wanneer de sterren zijn verdwenen, wanneer er geen maan meer is, geen aarde meer, geen zee meer, zullen die jongens in Eeuwigheid doorleven met dezelfde Jehovah-jireh, Die de onsterfelijke belofte gaf. Zijn beloften kunnen niet falen.

¹⁹⁶ Ik kijk uit naar het komen van deze samenkomst hier ginds in San Jose. O, dat het gewoon zal doorbreken! Nu als de Zalving treft, "Vraag wat u wilt." Ik heb een volmaakte zekerheid dat wanneer Dat doel treft, en wat God ook stelt om te worden gevraagd, het zal precies op die wijze zijn. Het moet zo zijn, "Want als u zegt tot deze berg."

¹⁹⁷ Ziet u, u bent het niet die spreekt. U bent het niet. Het is God. U bent het, zo—zo onderworpen aan God.

¹⁹⁸ Nu, let op de profeten vanouds, terwijl we sluiten. De profeten vanouds, toen zij de Komst van de Here Jezus zagen,

waren zij zo in de Geest dat zij spraken alsof zij het zelf waren. Kijk naar David in de Psalmen, 22ste Psalm, roepend: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” Niet David; het was Christus, achthonderd jaar later. “Al mijn beenderen staren mij aan. Zij steken de lip naar mij uit. Zij schudden hun hoofd.” Zei: “Hij redde anderen, maar Zichzelf kan Hij niet redden.” David, sprekend alsof hij het zelf was. Maar het was de Geest van God in hem; Christus, die het uitsprak.

¹⁹⁹ O, God zij geprezen, Die Zijn Gemeente binnen beweegt, in de volheid van Zijn Kracht, beweegt onder Zijn mensen, Zijn geweldige vleugels van genade uitspreidend. Moge Hij worden geprezen!

²⁰⁰ Ik heb geen tijd voor mijn preek. Laten wij onze hoofden even een moment buigen.

²⁰¹ Is er hier iemand vanmorgen, of hoevelen van hen zijn hier, die weten dat u niet bereid bent om God te ontmoeten op dit tijdstip? Zoudt u uw handen willen opsteken, en zeggen: “Bid voor mij, Broeder Branham.” We kunnen u niet naar het altaar brengen, omdat de altaren overvol zijn. God zegene u, broeder; u zuster; u broeder; u, en u daarachter, helemaal rondom; u jongedame; u, mijn broeder; helemaal achterin, allen rondom. God ziet uw handen.

²⁰² Als Hij een ram in bestaan kan brengen terwijl er geen ram is, als Hij dieren in bestaan kan brengen, als Hij bezorgd is over een kleine vijgenboom die op de helling van de heuvel groeit, of een dood visje dat in het water ligt, hoeveel te meer kent Hij uw verlangen! En uw . . . Zeker kent Hij dat. Hij weet dat u Hem nodig hebt. “Vraag, en u zult ontvangen. Wanneer u bidt, geloof dat u ontvangt waarom u vraagt.” Was dat de Heilige Geest die uw hand opstak? Als het zo was, dan is de Zalving op u. Bid dan, en geloof God, en u zult hebben wat u hebt gezegd.

²⁰³ Hemelse Vader, als deze dag opgaat naar de middag, en ik uitvoerig ben geweest hier vanmorgen, over dit verhaal van Uw Goddelijke genade, overeenkomstig Uw Woord. Het is geschreven in de Schriften, dat Jezus onze Here zei: “Hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.” En wij weten dat die werken waar zijn. U kon de gedachten van de mensen onderscheiden. U vertelde Petrus wie hij was, wat zijn naam was, wat zijn vader was. U vertelde Philippus, toen hij Nathanaël bracht, of vertelde Nathanaël liever, dat U hem onder de boom zag voordat hij kwam. U vertelde de vrouw bij de bron, hoeveel mannen zij had. O, er is niets verborgen voor U. U wist alle dingen. En dat waren Uw werken. Dan zien we U spreken tegen die vijgenboom.

²⁰⁴ O Here, Ik geloof dat het uur spoedig komt, dat wanneer de broden en vissen vermenigvuldigd zullen worden. Er

zal spoedig een merkteken van het beest komen. Er zal een confederatie van kerken komen. En zij zullen een teken uitvaardigen, een verenigde kerk, dat, "Geen mens kan kopen of verkopen." En Uw Gemeente, het zal hen niet deren, want Uw Heilige Geest zal hen leiden en hen voeden, zoals U deed voor Israël in de woestijn. U bent God. Laten wij dat niet missen, Here. Laten wij trouw blijven. Laat ons getrouw zijn.

²⁰⁵ Nu weet ik gewoon niet wanneer dit opnieuw zal plaatsvinden, Here. Misschien vanmorgen, opnieuw. Misschien zal het vandaag opnieuw gebeuren in de tabernakel. Vertrouwend dat het zal gebeuren, Here. Vertrouwend dat U gelooft in de harten van de mensen zult plaatsnemen, en weten dat ik ze niet misleid heb of één ding verkeerd heb gezegd. Ik zei het gewoon op de wijze waarop het kwam, naar mijn beste weten in mijn hart, Here, lettend op mijn woorden, en ze afgewend. Wetend dat U dat aan mij hebt bevestigd, zoals ik gezegd heb, zeven maal. En wetend, direct daarna, aan het eerste menselijke wezen waar ik ooit tot gesproken heb, zij het verlangen van haar hart kreeg, op het moment dat ze het uitsprak.

²⁰⁶ Nu, Here, er zijn hier vanmorgen vele verlangens. U zult Uw dienstknecht moeten zalven, Here. Als U slechts de Zalving zult zenden! Laat mij Het hebben, vanmorgen. Als iemand iets nodig zou hebben, spreekt U het gewoon tot mij, Here, als zij het spreken, wanneer ook maar, wie U ook maar wenst. En laat het komen te geschieden.

²⁰⁷ Nu, ik weet dat wat dan wordt gezegd, ik het niet zal zijn, U zult het zijn, Here, Die spreekt. Ik onderwerp mijzelf aan U, en voordat ik deze bediening verlaat, het oude type, van de visioenen enzovoort, bij dit altaar, waar ik mijn leven opnieuw toewijdde; van het prediken van het Evangelie, tot tekenen en wonderen. Ik wijd mijzelf vanmorgen opnieuw aan U toe, Here, voor dienst. De eerste keer dat dit is verteld. De eerste keer, Here, dat Het is gemanifesteerd. Hier zitten de getuigen.

²⁰⁸ O Here God, als er iets is waarvoor U dit oude omhulsel van mij kunt gebruiken, ik ben de Uwe, Here. Neem mij, en kneed mij, en vorm mij, en doe iets, Here, dat U zal eren en verheerlijken. Verbreed Het onder andere predikers. Zend Het naar de vier hoeken van de wereld. Het begint laat te worden. Jezus is komende.

²⁰⁹ Zegen Uw volk met elkaar. Red de verlorenen. Ieder die zijn handen hier vanmorgen ophief, red hen Here. Geef hen de Heilige Geest. Mogen hun levens aan U toegewijd zijn.

²¹⁰ Deze kleine gemeente, Here, de voorganger, en iedere voorganger hier, iedere evangelist, leraar, ieder lid van welke andere gemeente ook. O God, als een lichaam van mensen, geven wij onszelf aan U. Neem ons en gebruik ons, Here. Wij zijn de uwen, en verwachten op een dag bij U te komen, in vrede.

211 Nu, als er enige zieken of aangevochtenen zijn, mogen zij worden genezen vanmorgen. Mogen Uw genade en Eeuwige zegeningen op hen rusten, als we voor hen bidden, door hen de handen op te leggen en te bidden. Moge de Heilige Geest komen en het werk volvoeren dat Hij verordineerd heeft om te worden gedaan. Sta het toe, Vader. Door Jezus Christus, vragen wij deze zegen. Amen.

212 Ik heb u de oprechte waarheid verteld. Precies zoals God het geopenbaard heeft, en het heeft gedaan, ik heb u eerlijk de waarheid verteld. En nu zoek ik en verlang ernstig uw gebeden. Ik besef dat een man van mijn leeftijd, vijftig jaar oud. . .

213 Onlangs 's morgens, zei ik tegen de vrouw: "Ik ben al vijftig, lieveling. Als ik nog iets voor de Here wil doen, mag ik wel opschieten."

214 Zij zei: "Bill, God trainde Mozes tachtig jaar." En zei: "Hij kan je nog wel eens vijftig jaar trainen, om één dag dienst uit je te halen. Hij heeft een doel voor je, dus sta gewoon stil." Ik dacht dat daar een heleboel wijsheid in lag. "Sta stil."

215 God beweegt elke wijzer precies in overeenstemming met Zijn grote plan. Wees gewoon stil. Probeer niet te over. . . te proberen te dringen. U gaat Hem dan vooruit. Het is heel wat beter om te proberen te volgen dan het is om te leiden, omdat Hij de leider is.

216 Nu, tot mijn kleine gemeente hier, mijn kleine kudde die zo trouw is geweest, en voor mij heeft gebeden, overall rond de wereld. Ik geloof dat er nog een wereldwijd doorelkaar schudden op komst is. Deze dingen die ik u verteld heb is de waarheid. Op de Oordeelsdag, zal ik ginds tegenover u staan met hetzelfde verhaal, net zo waar als ik hier sta.

217 Nu, ik ben zeker ervan dat u allen zou kunnen zien wat het is. Het is een komen van een grotere, diepere Zalving van de Heilige Geest. Hoe Erin te komen, weet ik niet. Enige dat ik weet, God is er voor nodig om u Erin te brengen. Dus, leeft u gewoon zo liefelijk, en nederig, en dichtbij God als u maar kunt. Twijfel niet aan Hem. Geloof slechts dat alles gewoon meewerkt ten goede, voor u, en alles zal goed uitwerken. Ziet u?

218 Onthoud gewoon, u bent een schaap. Hij is de Duif. En de duif leidt het lam. Wanneer. . . En het lam en de duif hebben dezelfde natuur. De duif is de meest zachtaardige van alle vogels des hemels. Een lam is het meest zachtaardige van alle beesten van de aarde. Dus, zie, hun geesten zouden met elkaar overeenstemmen. Nu, de duif zou niet op een wolf kunnen komen. Zie? Zij zou daar niet blijven. De wolf is een moordenaar. Het lam is zachtaardig.

219 Dus, ziet u, het is het Lam en de Duif, en de één leidt de ander. En ziet u waar de Duif het Lam naartoe leidde? Helemaal naar Golgotha, voor de kruisiging. "En Hij deed

Zijn mond niet open.” Toen zij op Hem spuugden, spuugde Hij nooit terug. Toen zij Hem sloegen, sloeg Hij nooit terug. Hij ging gewoon door, wetend wie Hij was, voor de heerlijkheid van God, Hij deed de wil van God.

²²⁰ Zuster Hattie, we zijn zowat van dezelfde leeftijd. Broeder George Wright daar, haar vader, en haar jongens, moeder, Shelby.

²²¹ Ik wil dit zeggen. Ik geloof dat U uzelf afvroeg waarom ik opstond en het huis uitliep zo snel als ik dat deed. Ik heb nooit. . . Ik ben geweest waar dertigduizend ruwe heidenen in één keer werden gered, Zuid-Afrika, kwamen tot Christus. Ik dacht dat dat de geweldigste Zalving was die ik ooit voelde. Het staat in geen enkel vergelijk, met dat daar bij George Wright's, onlangs. Ik heb nooit zoiets als Dat gevoeld. De hele kamer scheen gewoon, gewoon een—een Licht van de Heerlijkheid van God te zijn.

²²² Nu, Zuster Hattie is erg stil en vrome kleine vrouw, verheft nooit haar stem over wat dan ook. Maar u kon haar hebben horen schreeuwen, een huizenblok, toen de Heilige Geest op het gebouw viel. Iedereen, iedereen daar, voelde Het. Het was wonderbaar. We mogen nog lang leven, maar, Zuster Hattie, zolang als er een herinnering in onze gedachten is, zullen we ons dat herinneren, en Zuster Wright.

²²³ Nu, dat de mensen zouden mogen weten dat ik dat gewoon precies waarheidsgetrouw vertelde, zou u uw hand willen opsteken, Zuster Hattie, zo, dat, Zuster Wright en u allen die daar waren, gewoon daar waren, gewoon zodat u kunt zien. Ziet u? Daar zijn ze.

²²⁴ Hier, sta op, Zuster Hattie. Daar is de kleine weduwwrouw aan wie het wonder gebeurde, het eerst. Voorbijgaand aan al de mensen van de wereld, om die zaak eerst aan die arme, kleine, nederige weduwwrouw te doen gebeuren boven op een helling, daarboven proberend om een maïsoogst te verbouwen uit rivierkreeftgrond daarginds, om voor haar kinderen te zorgen. Dat is degene die God eerde, de eerste keer sinds de dagen van de. . . van Jezus Christus, en zei: “Vraag wat u wilt.”

²²⁵ Ik zei: “Ik daag iedereen uit, in de Naam van de Here. Wanneer die Geest valt, en dat zegt, maakt het mij niet uit waar u om vraagt, het zal worden toegestaan.”

²²⁶ Weet u waarom de plutocraten het niet kregen, of de groten zoals zij? 't Is omdat God wist dat zij dingen zouden vragen die niet goed voor hen waren.

²²⁷ Hij geeft Het aan mensen van wie Hij weet dat zij het juiste ding zullen vragen. En wat meer kon die vrouw. . . Wat meer? Vertel me gewoon iets dat zij kon vragen dat groter was dan

dat. Haar moeder en vader zijn gered. Haar kleine zuster is gered. Het hele gezin gered, behalve de twee jongens, toen. Zij waren niet gered.

²²⁸ Zij zijn arme mensen. Shelby vertelde mij zijn vaste inkomen, voor een goede oogst, hield hij zeshonderd dollar per jaar over. Werkend tot, de jongen is ongeveer mijn leeftijd en is helemaal uitgeput, helemaal. En werkend, zorgend voor zijn vader en moeder, en zij zijn oud, en proberend te zorgen voor zijn kleine, zieke zuster. Maar hij is gered. Broeder Wright, zij allemaal, gered.

²²⁹ Maar die twee waren niet gered. En Hattie vroeg de redding van haar kinderen, zolang als er een Eeuwigheid is. Zij zou om tienduizend dollar gevraagd kunnen hebben, en het hebben gekregen. Zij zou gevraagd kunnen hebben wat zij ook maar wilde. Maar God weet wat u gaat vragen, voordat Hij ooit de Zalving plaatst. Dat is waar.

²³⁰ Zuster Hattie, is het waar, dat ik zei: “Vraag wat u ook maar wenst. Wat uw hart ook maar verlangt, vraag het, Hattie”? Is dat juist, Zuster Hattie? Ziet u? Ziet u? “Vraag wat u ook maar wilt, maakt geen verschil wat het is. Vraag het. God heeft tegen mij gezegd: ‘Spreek gewoon uit waar zij om gevraagd heeft, en zij zal het hebben.’” Ik zei: “Vraag het nu, gewoon wat u ook maar verlangt.” En zij deed het.

²³¹ O, broeder, zuster, realiseert u zich in welke dag wij leven? De meest heerlijke tijd, wanneer de God des Hemels onder menselijke wezens zal voorleggen, om, “Vraag wat u ook maar wilt, en Hij zal het aan u geven.” Huh! Het is—het is te diep voor mijn verstand. Ik weet dat. Maar ik hoop, in mijn hart, Er zoveel mogelijk als ik maar kan van kan bevatten. Het, het is gewoon. . . Ik heb Erop geleefd. Ik heb Erop gedijd. Ik ga Er westwaarts op. Ik ga Er samenkomsten op binnen. Ik leef Erop. Gods Woorden zijn juist.

²³² Nu, voor zover ik weet, is dat de laatste zaak om te gebeuren. Ik weet niets anders, wat het zou kunnen zijn, om gewoon aan menselijke wezens te geven, “Vraag wat u ook maar verlangt, het maakt niet uit wat het is. Vraag het gewoon, en het zal u gegeven worden.”

²³³ En kon u de wijsheid zien? Hoevelen geloven dat, dat die vrouw om de geweldigste zaak vroeg waarom gevraagd kon worden? Laat het mij zien. [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Zou u het u kunnen voorstellen? Een—een vrouw met een gekwelde zuster, kon om haar genezing hebben gevraagd. Een vrouw die arm is, en haar moeder en vader arm, en zij allemaal arm, kon om geld hebben gevraagd en het hebben gekregen. Zij kon om jaren aan haar leven toegevoegd hebben gevraagd, en het hebben gekregen. Maar zij vroeg de geweldigste zaak die

kon worden gevraagd, de redding van haar ongered gezin, en kreeg het. Amen. Dat is de hoofdzaak. Kreeg het, door dezelfde God die de belofte gaf. Hij is God. O, wat heb ik Hem lief!

²³⁴ Nu gaan we... Zijn er hier enige zieken om voor te worden gebeden? Steekt uw hand op. Een vrouw belde een paar avonden geleden. Ze zijn met z'n drieën, geloof ik, uit Californië of daar ergens, vertelden ze mij. Die zeiden: "We zijn twee of drie keer gekomen, en u gaf gebedskaarten uit, en onze nummers zijn niet afgeroepen." Ik deed haar een belofte, als ze over zou blijven, dat ik gewoon vanmorgen voor de zieken zou bidden.

²³⁵ Hoevelen zijn hierbinnen geweest toen we de onderscheidingen en dergelijke hadden? O, u allen, veronderstel ik, iedereen hier. Ziet u? We weten dat dat waar is. We gaan daar nu bovenuit. O, God zij geprezen! We gaan daar nu bovenuit. Misschien zal het komen te geschieden... Ik weet niet wat God vanmorgen zal doen.

²³⁶ Maar u mensen die ziek en aangevochten zijn, ik ga u vragen om gewoon te komen, een paar per keer. Laten dezen aan deze kant *hier*, naar voren komen, zodat we voor dezen aan deze kant eerst kunnen bidden. Misschien kan ik het zo oppakken. Kom hierheen, zuster. Ga gewoon hier in de rij staan. Want we hebben geen... Ze moeten ze door hetzelfde gangpad terugsturen, vanwege dat ze naar dezelfde plaats terug moeten gaan.

²³⁷ Ik kon uit de manier waarop deze kleine makker vanmorgen sprak, opmaken dat hij in Goddelijke genezing gelooft, dat weet ik, en gelooft in de Kracht van God. Is er vanmorgen nog een prediker hier, die een—een prediker is die gelooft dat God de zieken geneest? Als dat zo is, laat hem hier naar voren komen, elke. Komt u allen hier en sta bij ons terwijl we bidden voor deze, deze zieken en aangevochtenen. Ieder van u broeders die gelooft dat God de zieken geneest, God zegene u, meneer, kom gelijk hierheen. We willen dat u gelijk hier naar ons toe komt. [Broeder Branham pauzeert gedurende tien seconden—Vert.]

²³⁸ Nu weten we niet wat de Heilige Geest zou mogen doen. De Heilige Geest zou op dit tijdstip hetzelfde mogen volvoeren als wat Hij daar onlangs bij Zuster Wright deed. Ik vertouw dat Hij het zal doen. Ik weet het niet. Begrijpt u? Hoevelen weten... Wel, er zijn hier niet velen van u overgebleven, toen de visioenen eerst begonnen. Ik weet niet op welke tijd zij zullen komen, wat ze zullen doen. Alles is in de wil van God en moet door God worden bestuurd. Hoevelen weten dat? God kon de mens de zaken niet geven om ze zelf te besturen. Als ze dat deden, dan, ziet u, zou het God niet zijn. Zou het God niet zijn. Het zou zijn... Ik wil dat u hier bedenkt, vrienden, op deze kleine nederige plek, maar hoe de Here absoluut, Broeder

Mike, boven elke zweem van twijfel, ons gezegend heeft, en volvoerd en gewoon precies gedaan heeft wat Hij beloofde dat Hij zou doen.

²³⁹ Hoevelen hoorden ooit van bovenzintuiglijke waarneming? Velen van u hebben ervan gehoord. Het is—het is gewoon niets anders dan mythologie, spiritisme. Maar weet u, zij kunnen niet. . . Die dingen zijn niet blijvend. Zij houden geen stand. Zij zouden nooit enige werkelijkheid kunnen worden. Zij zullen daar nederzitten en hebben. . . Zij zeggen: “Daar is een geest. Daar is een geest.” En zij zullen er een foto van proberen te nemen, of zoiets. Zij kunnen het niet doen. Ziet u? Het is gewoon omdat het er niet is. Het is psychisch, geestelijk. Ziet u?

Maar wat God doet is volmaakt.

²⁴⁰ Toen Mozes zijn staf neerwierp, wierp de tovenaars zijn staf ook neer. Zij werden beide in slangen veranderd. Is dat juist? Maar wat gebeurde er met de staf van Jannes en Jambres? Mozes' staf verslond hem. En toen Mozes zijn staf oppakte, was hij nog steeds een staf. Maar waar was hun staf? Binnenin de staf van Mozes. Ziet u? Je kon hem niet zien. Wanneer God iets doet, maakt Hij het werkelijk.

²⁴¹ Nu vertellen zij mij: “De Heilige Geest, weet u,” zeggen zij, “dat zijn mensen die gewoon zijn opgewerkt. Het is verstandelijk. Die visioenen en dergelijke, dat is gewoon een geestelijke telepathie.”

²⁴² Wel, toen George J. Lacy die foto daar onderzocht, toen die Engel des Heren, velen van u die hier staan hebben Het gezien bij de rivier, en vele malen. Hij zei: “Broeder Branham, het mechanische oog van deze camera neemt geen psychologie op.” Zei: “Het Licht was daar. Daar is Het.” Het is immerdurend. Het is waar. Dus, ziet u, het is dezelfde Engel van God. Let er nu op. De natuur ervan bewijst Het.

²⁴³ Toen Hij hier op aarde was, woonde Het in de Here Jezus Christus, Die God gemanifesteerd was. En nu zei Jezus: “Een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, doch, u zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, zelfs in u, tot aan het einde der wereld. En de dingen die u doet, die Ik doe, zult u evenzo doen.”

²⁴⁴ Nu, let Erop wanneer Het komt. Een mens kan wat dan ook zeggen, maar wanneer God het ondersteunt, maakt dat het waar. Nu, let op de natuur van die Engel. Wanneer Hij de persoon zo aan Hem onderworpen krijgt, doet hij hetzelfde wat Jezus deed toen Hij hier op aarde was. Omdat wij zonen en dochters van God zijn, indien we uit Zijn Geest geboren zijn. Ziet u? En het is geen mythische zaak. Het heeft bewijs om het te bewijzen. Het toont dat het juist is. Dus onze redding is absoluut volmaakt.

²⁴⁵ De God des Hemels, Die al de profeten liet spreken over de Komst van de Here Jezus. En Jezus, toen Hij kwam, vervulde

Hij elke profetie. Vele daarvan werden vervuld bij het kruis, “verwond om onze overtredingen”, en wat David zei: “Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?” Maar wanneer God een profeet zendt, spreekt een profeet, God maakt dat waar, als het God is. Dat is waar Hij zei hen te kennen. “Als zij spraken, en wat zij zeiden komt te geschieden, gelooft hen dan, want Ik ben met hen; als het niet zo is, dan zijn zij—zijn zij het niet. Zij zijn valse profeten.” Hij zei: “Maar, om hen te onderscheiden, zie of ze komen te geschieden.”

²⁴⁶ Nu kijk. Als . . . God, Die sprak in de heilige profeet, sprak over de komst van de Messias, tot de eer en verheerlijking van God.

²⁴⁷ Indien ik wist wie komende herfst president zou worden, en het zou vertellen, dan zou dat profetie zijn. Dat is juist. Maar God profeteert niet op die manier, gewoon om te, o, gewoon om te spelen. God doet iets om Zich te verheerlijken. Ziet u?

Maar toen de Messias kwam, en toen de Messias ging . . .

²⁴⁸ Ik wil u allen, Methodisten, Baptisten, Presbyterianen, Katholieken, Lutheranen, Pinksternensen, Nazareners, Pelgrim Heiligheidsmensen vragen, u allen, ik wil u iets vragen. Denkt u niet dat die Koning van de profeten, Jezus, zou hebben geweten hoe Zijn Eigen Gemeente op te zetten? Indien al de profeten van Hem spraken, en naar Hem wezen, wat voor soort Gemeente zette Hij op? Toen Hij wegging, zei Hij . . . Toen Hij hier op aarde was, vertelde Hij Petrus: “Op de openbaring van het Woord van God,” zei Hij, “op deze rots zal ik Mijn Gemeente bouwen, en de poorten der hel kunnen Haar niet overweldigen.” Is dat niet juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Goed. Toen Hij was . . .

²⁴⁹ Voordat Hij wegging, in Markus 16, zei Hij: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Zei Hij het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] “In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen, in nieuwe tongen spreken, slangen opnemen, dodelijke dingen drinken.” Hij zei ook: “De werken die Ik doe, zult u ook doen.” Is dat juist? [“Amen.”] Dat zijn de tekenen die Zijn Gemeente moeten volgen. Het is geen denominatie. Het is een ingestelde organisatie verordeneerd door God, vervuld met de Heilige Geest, Hemels-geboren Gemeente die uit alle denominaties komt, een werkelijk gelovige groep mensen.

²⁵⁰ Deze predikers die hier staan stemmen er ook precies mee in. Wij zijn mensen. Hij is God, maar wij zijn hier om Hem te vertegenwoordigen. Wij zijn hier om u te vertellen dat we . . . God heeft ons gezonden om dit werk te doen, om de zieken de handen op te leggen. “Deze tekenen zullen hen volgen.” Die tekenen, alle tekenen waarvan Hij sprak, zullen de gelovige volgen. Hier zijn ze, volgend. Zij volgen.

251 En bij God is geen aanzien des persoons. Wat Hij voor Hattie deed, zal Hij voor u doen. Wat Hij voor de blinden deed, zal Hij voor u blinden doen. Wat Hij voor de doven doet, zal Hij voor u doen. Wat Hij ook maar gedaan heeft voor iemand anders, zal Hij voor u doen, indien u slechts zult geloven. Is dat juist? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

Nu, Broeder Teddy, ik wil dat u *Geloven Alleen* speelt.

252 En als deze mensen door de rij voorbijgaan, dan zullen we de andere kant nemen. We zullen er doorkomen, wij allen u de handen opleggend, voor u biddend, dat uw ziekten zullen worden genezen. En het kan. Het zal zijn. En ik weet niet wat God gaat doen. Ik sta hier nu gewoon, niet wetend wat te doen. Ik ga gewoon voor de zieken bidden zoals ik iemand beloofde dat ik zou doen. Gewoon bidden voor de . . .

253 Vorige zondag, herinnert u zich, dat ik u vertelde. Vorige zondag was de—waren het de openbaringen, enzovoort. Deze zondag zou ik voor de zieken bidden.

Laten wij nu bidden.

254 Here, we staan hier als Uw dienstknechten. We staan voor Uw mensen. We zijn hier. We weten niet wat U zult doen. U zou door tongen mogen spreken. U zou uitlegging mogen geven. U zou een visioen mogen geven. U zou mogen veroorzaken dat ik iemands hand neem, voor een openbaring. U zou mogen spreken en de autoriteit geven, om, “Zeg wat u ook maar wilt.” Ik weet niet wat U gaat doen, Here. En misschien wilt U dat we de zieken de handen opleggen. Wij weten niet wat het is. Wij willen U gewoon behagen, Here. Wij staan hier, als Uw dienstknechten. En dit zijn Uw mensen, en we proberen hen te helpen, overeenkomstig wat Uw Woord zegt te doen. We proberen Uw instructie te volgen. En ik bid U, Here, dat U aan ons zult geven dat wat wij nodig hebben, om de mensen te dienen, door Jezus Christus’ Naam. Amen

255 Ik wil dat alle overigen van u uw hoofd gebogen houdt en bidt. Terwijl Broeder Wood, als u zult . . .

256 En, predikerbroeders, ik geloof dat we hier zo zullen gaan staan. Hoevelen zijn er? Vier van u hier? Goed. Twee aan elke kant daar, en ik zal direct aan het begin van de rij staan, direct hier. Ziet u? Even een ogenblikje. Nu, hieromheen, kom hiernaartoe dierbare broeder. Nu, dat is het, sta nu vlak daarlangs, en als zij voorbijkomen. Hele samenkomst. . . Nu, als jullie kleine jongens een beetje naar achteren zouden willen gaan, zodat zij daar langs kunnen lopen.

257 Nu, terwijl we allen bidden, ga direct regelrecht naar uw—uw plaats. Over enkele ogenblikken, zal ik de andere kant oproepen.

258 Nu, iedereen van u, niet alleen predikers, maar u allen, behoren te bidden voor deze mensen. U weet niet wat God voor u

zou mogen doen terwijl u bidt voor iemand anders. Wat als u het juiste zou zeggen? Wat als . . . Hier is een vrouw die hier staat, die zo ziek is dat ze haar overeind moeten houden. Wat als uw gebed het juiste zou zijn, net zoals Banks het juiste zei, zoals Hattie het juiste zei? Wat als u het juiste zou zeggen, uw gebed, om te veroorzaken dat God naar beneden komt en iets doet? Ziet u, dit is niet slechts één persoon. Dit is de Gemeente van de levende God, iedereen. Ziet u? Nu, laat iedereen in gebed zijn.

²⁵⁹ Nu, is dit het? Broeder Banks, leid u de mensen er maar door. Iemand kan *hier* staan, als u wilt. Waar is een van de plaatsaanwijzers? Broeder Byrd, helpt u ze hier dan verder. Broeder Banks, komt u hier dan, als u wilt, hier.

Laten wij bidden.

Here Jezus . . . [Leeg gedeelte op de band—Vert.] . . . ? . . .

²⁶⁰ Ja, blijft ze nu brengen. Mogen ze genezen worden, als we hun de handen opleggen! . . . ? . . .

Komt nu naarvoren toe. Ieder van u, bidt nu! . . . ? . . .

²⁶¹ In de Naam van Jezus Christus . . . ? . . . In Jezus Christus' Naam, leggen we handen . . . ? . . .

We zijn zo blij om . . . ? . . . [Leeg gedeelte op de band—Vert.] . . . ? . . .

²⁶² Genees de zieken en aangevochtenen, verschillende plaatsen. En mogen zij gezegend zijn, Vader, tot de eer en glorie van God, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

²⁶³ Zorg er nu voor . . . ? . . . [Broeder Branham spreekt met de broeders—Vert.] Dan zou u gereed zijn, onmiddellijk dan? Goed. Als . . .

²⁶⁴ De Here zegene u, broeder. [De broeder zegt: “De Here zegene u. Ik kom uit Sweet Home, Oregon, Broeder Branham.”—Vert.] Wel, uit Oregon. [“En we zullen u zien bij . . .”] San Jose. [“San Jose. We gaan daar heen.”] Wel, wonderbaar. God zegene u. Ik hoop—ik hoop dat het gewoon een van de geweldigste samenkomsten zal zijn. [“We weten dat het zo zal zijn. Als God daar is, moet het zo zijn.”] Dank—dank—dank u, mijn broeder. De Here zegene u.

²⁶⁵ Is dit niet zoals de Hemel? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Wanneer u bedenkt, het Evangelie prediken, en zielen die hun handen naar Christus opheffen, zieken en aangevochtenen die door de rij gaan, doopdiensten, gemeenschap, broederschap, dat is gewoon—gewoon een klein stukje van de Hemel dat op aarde neergedaald is. Weet u, we . . . Ik voel zoals de apostel het eens zei: “Het is goed voor ons om hier te zijn.” Indien we konden . . . We hebben maar één Tabernakel nodig. Maar we houden ervan om hier te zijn voor de dienst van God.

²⁶⁶ Nu, ieder van u mensen die vanmorgen door de rij is gekomen, voor wie werd gebeden, bedenk slechts, dat dezelfde God die al deze dingen toestond waarvan u gehoord hebt wat door het hele land is gedaan, en die zijn waar, net zo waar als het maar kan zijn. En al deze predikers hier, en wat in hun bediening is gedaan, wat is gedaan in de bediening die de Here mij gegeven heeft, wij hebben hier met oprechtheid gestaan, met ons gehele hart, biddend, u de handen opleggend, gewoon precies wat Jezus zei. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij de zieken de handen opleggen, zullen zij herstellen.” Nu is het gewoon. . . Er is slechts één ding om het te weerhouden waardoor het niet kan gebeuren, dat zou zijn dat u het niet gelooft.

²⁶⁷ Jezus zei: “Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, Ik zal u rust geven. Wie wil, laat hem komen.” Nu, er is slechts één manier voor u om het te missen. Gods Woord is waar. Een manier voor u om het te missen, is niet te komen. Is dat niet juist? Dat is de manier voor u om het te missen.

²⁶⁸ God zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Indien zij de zieken de handen opleggen, zullen zij herstellen.” Er is slechts één manier voor u om het te missen, dat is door er niet in te geloven. Indien u Gods Woord zult geloven, zal God Zijn Woord houden. Ziet u, om te. . . Dat zou zijn. . .

²⁶⁹ Dat is het eerste, het begin. Dat is de wijze om voor de zieken te bidden. Hen laten voorbijgaan, hen de handen opleggen, hen zalven, of wat God ook zei, die wijze. Maar na dat alles, voor God om u te laten weten dat Hij te midden van Zijn volk is, toont Hij tekenen en wonderen. En, ziet u, het zijn de wonderen en mirakelen van de levende God, om de dingen te doen die Hij doet. Nu, Hij is wonderbaar. Denkt u niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.]

²⁷⁰ Nu, de broeders maken zich hierbinnen gereed voor de—de doopdienst. En het zal gewoon snel zijn. En nu, degenen die zullen worden gedoopt, de vrouwen gaan naar de kamer. Is dat juist, de vrouwen *daar* naar toe? De vrouwen *hierheen*, en de mannen aan *deze* kant.

²⁷¹ Terwijl we ons gereedmaken voor de doopdienst, wil ik een Schriftgedeelte lezen, in de volgende paar minuten. En we zullen. . .

²⁷² Ik weet dat sommige van uw ledematen pijnlijk moeten zijn, van het overeind staan. En als u nog een paar momenten langer kunt blijven staan, zult u een prachtige aanblik krijgen, wanneer u de—de onderdompeling ziet van deze mensen.

²⁷³ Ik wil nu een paar Schriftgedeelten lezen, gevonden in het Boek Handelingen, het 2de hoofdstuk, terwijl zij zich gereedmaken voor de doop. Ik denk dat er slechts ongeveer

twee of drie zijn om te worden gedoopt; 't zal maar even duren. En ik wil dat u nu aandachtig luistert. Ik ga beginnen te lezen uit Handelingen 2, het 28ste vers, om te beginnen, te lezen.

Gij hebt mij de weg ten leven doen kennen—de wegen ten leven (het is in het meervoud); Gij zult mij vervullen met verheuging voor uw aangezicht.

Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag.

Daar hij nu een profeet was . . .

²⁷⁴ Hoe velen wisten dat David een profeet was? Zeker. Hij was een psalmist en profeet.

Daar hij nu een profeet was en wist, dat God hem onder ede gezworen had een uit de vrucht zijner lendenen op zijn troon te doen zitten,

Heeft hij in de toekomst gezien en gesproken van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien.

Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn.

²⁷⁵ Klinkt dat niet als vandaag? Wij zijn getuigen van deze dingen. [Samenkomst zegt: "Amen."—Vert.] Ik kan vanmorgen zeggen: "Hattie, de overigen, wij zijn getuigen van deze dingen."

Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is . . . de belofte des heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort.

Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand,

²⁷⁶ Herinnert u zich vorige zondag hoe wij over de profeten spraken, allen van hen geweldige mannen, hoe zij moesten sterven? Maar er kwam Eén, het koninklijke Zaad!

. . . Zet U aan mijn rechterhand,

Totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten.

Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt.

Toen zij dit hoorden (dat Jezus zowel Here als Christus was), toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?

En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal.

En met nog meer andere woorden getuigde hij, en hij vermaande hen, zeggende: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht.

Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd.

En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, . . . breken van het brood en de gebeden.

En er kwam vrees over alle ziel en vele wonderen en tekenen geschiedden door de apostelen.

En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk;

. . . telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden;

En voortdurend waren zij elke dag eendrachtig in de tempel, braken het brood aan huis en gebruikten hun maaltijden met blijdschap en eenvoud des harten,

En zij loofden God en stonden in de gunst bij het gehele volk. En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden.

²⁷⁷ Nu even terwijl ze naar het water komen . . . Laat u mij weten wanneer hij komt, naar het water gaat.

²⁷⁸ Zodat u zou mogen weten dat soevereine genade bij God regeert, wil ik teruggaan. Ik kan het gewoon niet helpen om iets anders hier tussen te plaatsen. Wist u, die twee jongens, de kinderen van die vrouw die werden gered, dat God dat voor de grondlegging der wereld wist? En hun namen waren eigenlijk in het Boek des Levens van het Lam geplaatst, voor de grondlegging der wereld. De Bijbel zegt dat. En het moest pas uitwerken tot dit ogenblik.

²⁷⁹ Wist u dat God wist dat wij hier zouden staan, tien miljoen jaren voordat de wereld ooit werd gegrondvest? Weet u, Hij wist dat we hier zouden staan, vanmorgen. De oneindigheid van God kende elke vlieg, elke mug, elke keer dat ze met hun ogen zouden knipperen, en hoeveel talk zij zouden produceren. Voordat de wereld ooit geformeerd was, wist God het.

²⁸⁰ Nu, zegt u: “Wel, als Hij het weet, waarom predikt u dan?”

²⁸¹ Dat is God, deel van Gods programma. Prediken is Zijn programma. Toen Hij naar de apostelen keek . . . Hij keek naar de oogst. Hij zei: “De oogst is rijp, en de arbeiders zijn weinig. Bidt de Here van de oogst, dat Hij arbeiders zal uitzenden in Zijn oogst.” Hoevelen herinnerden zich dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Vert.] Wel, waarom zouden zij moeten bidden tot de Here van de oogst, om arbeiders uit te zenden in Zijn oogst, als de Here van de oogst daar stond, wetend dat het zou worden gedaan? Waarom? God heeft het zo geregeld, dat Zijn . . . Nu, luister hiernaar. God heeft het zo geregeld, dat Zijn programma niet in beweging kan komen zonder u en mij. En zolang als wij niet doen waar God ons toe leidt om te doen, zij wij Zijn programma lam aan het leggen. Maar wanneer de Gemeente in beweging komt door de zalving van de Heilige Geest, dan zijn wij in Gods wil, terwijl wij Zijn programma doen. O! Zodra ik terugkeer uit Californië, zo de Here wil . . .

²⁸² Wat de Branham Tabernacle nodig heeft is een opwekking. Amen. Zij hebben een opwekking nodig en de vervulling van de Heilige Geest. Nu dat is de grote nood van de tabernakel. Enigen van de fijnste mensen ter wereld komen hier, maar wat ze nodig hebben is de doop van de Heilige Geest. Ik voel het, kan het herkennen. En zodra we terugkeren, zo de Here wil, zullen we een opwekking gaan hebben voor datzelfde doel, dat de leden van deze tabernakel, waar mensen de Heilige Geest zochten, binnen zouden mogen komen, instructies ontvangen en al het andere. Gebedsdiensten hierbinnen, om de Heilige Geest te ontvangen, dat de Gemeente terug in de wil van God zou mogen komen, en verdergaan met het programma van God, naarmate het voortgaat.

De Here zegene u. Ik geloof dat ze nu gereed zijn bij het bad.

²⁸³ Neemt u dit over, en dan zal ik naar binnen gaan en met hen bidden . . . ? . . .

MIJN NIEUWE BEDIENING DUT59-1115
(My New Ministry)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 15 november 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, U.S.A. en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling werd gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org